

தருவகுடபயில் சைவசத்தாந்தம்

சைவபுலவர் தையல்நாயகி சண்முகராஜா
அவர்களின் நினைவேடு

திருவருட்பய்யனில் லக்ஷக்கோத்திரம்

சைவப்புலவர் ச.சீரீகாந்தன் B.A.(Hons)

சைவப்பூலவர் தையல்நாயகி சண்முகராஜா
அவர்களின் நிகைவேடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[Signature]
24/8/2008

Thiruvavarudpayanil Saivasiththantham

By : *Saivappulavar S.Srikanthan B.A.(Hons)*
© *Mr.S.Siththivinayakam*

First Edition : *24.08.2008*

Cover concept
& design : *Shan and Mano*

Printed by : *Thaya Printers, 138, Navalur Road, Jaffna.*

Published by : *Nagalingam Noolalayam, 'Nagulagiri'*
Myliddy South,
Tellippalai.

சைவப்புவலவர்

தையல்நாயகி சண்முகராஜா

அின்னாைமடியில்: 22-10-1943 இறைவனடியில்: 25-07-2008

தித்ி வெண்பா

சர்வதார் வருடம் அழித்திங்கள் பத்தாம்நாள்
அயிர்தசுத்த அட்டம் த்தியதனனில் - சைவப்புவலராம்
தையல்நாயகி சண்முகராஜா அவர்கள் இப்பூவுலக வாழ்வு நீக்கி
வாலாம்பகா சமீபத்திலேயே பாதம் ஓர்னார்.

அணிந்துரை

அம்மா இல்லாத சிறிகாந்தனை நினைத்துப்பார்க்க முடிய வில்லை. “மூன்றுவயதில் அப்பாவைத் தொலைத்தோம்; இனி அம்மாவும் இல்லை”; என நெஞ்சை உறைய வைக்கும் அவனுக்கு ஆறுதல் தர வார்த்தைகள் இல்லை.

தாய்த் தலைமைக் குடும்பத்து வல்லமையால் தையல்நாயகி அம்மையாரின் தரிசனம் எங்களுக்கு வாய்த்தது.

இடரினும் தளராத ஆத்மபலம் ; வறுமையிலும் கலை ஞானம் காத்த பெருந்தவம்.

எங்கள் புலத்து முதல் மானுடவியல் பட்டதாரியின் அம்மா என்ற பெருமிதத்துடனும், தன்னைப் போலவே மகனும் சைவப் புலவர் என்ற பெருமையுடனும் விடைபெற்றுக் கொண்ட அன்னையின் நிலையை எழுதுகின்றது இந்நூல்.

வழமையான கல்வெட்டாக இல்லாமல் அன்னையின் நினைவுகளை மீட்டுவதுடன் அன்னையே மகனாகி எழுதிய சைவ சித்தாந்த ஆய்வேட்டின் பதிப்பாகவும் இந்த நினைவேடு அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தன் அம்மாவின் நினைவுகளைக் காக்கும் சிறிகாந்தனின் இந்த ஆக்க முயற்சியானது அவனுக்கு ஆறுதலைத் தருவதுடன், எங்கள் புலத்து இன்று அதிகரித்துவரும் தாய் தலைமைக் குடும்பங்களுக்கு நம்பிக்கைத் தரும் கைவிளக்காகவும் அமையுமென்பது திண்ணம்.

பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன்,
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

தொடக்கவுரை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சமூகவியல்துறை உதவி விரிவுரை யாளர் சைவப் புலவர் திரு. சண்முகராஜா சிறிகாந்தன் என்பவர், “திருவருட் பயனில் சைவசித்தாந்தம்” என்னும் தலைப்பில் எழுதிய நூலுக்கு தொடக்கவுரை எழுதுவதில் மிகவும் மன மகிழ்வடை கின்றேன்.

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சைவ சமயமாகும். சைவசமயத்தின் மெய்யியல் பகுதி சைவசித்தாந்தம் எனப்படும். இதனைத் தமிழில் வெளிப்படுத்தி நிற்பவை சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் எனப்படும். மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்காகும். இவற்றுள் உமாபதிசிவாச்சாரியார் இயற்றிய திருவருட்பயன் தனிச்சிறப்புடையது. திருவருளைப் பற்றியும் அதன் பயனைப் பற்றியும் இந்நூல் விளங்கக் கூறுவதால் திருவருட்பயன் எனப் பெயர் பெற்றது. இந்நூல் பத்து அதிகாரங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் பத்துக் குறட்பாக்களை உடையது. கடவுள் வாழ்த்துடன் 101 குறட்பாக்கள் அமைந்துள்ளன. முன்னைய ஐந்து அதிகாரங்களும் பொது எனவும் பின்னைய ஐந்து அதிகாரங்களும் சிறப்பெனவும் கூறுவர்.

இவையாவற்றையும் நன்கு விளக்கிக் கொண்டு இந்நூலாசிரியர் தனது சைவசித்தாந்தப் புலமையினால் இவ்வரிய நூலைத் தனது பாசமுள்ள தாயாரின் நினைவாக வெளியிடவிருப்பதையறிந்து அவரது தாய்ப் பாசத்தை உணர்வைப் பாராட்டுகின்றேன்.

திரு. சண்முகராஜா - சிறிகாந்தன் ஒரு நல்ல மாணவன் அன்பு, அடக்கம், குருபக்தி உடையவர். யாழ் பல்கலைக்கழகப் பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தில் அவர் வழிபடும் பாங்கு பார்ப்பவரை பரவசப்படுத்துதல்.

இந்நூலாசிரியருக்குத் திருவருளினால் நல்லன எல்லாம் நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இறையருளை வேண்டுகின்றேன். இந்நூலுக் குத் தொடக்கவுரை எழுதுவதில் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

கலாநிதி மா.வேதநாதன்,
தலைவர், இந்துநாகரீகத் துறை,
இணைப்பாளர், சைவ சித்தாந்த முதுகலைமான்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்

அம்மா.....

வெள்ளிக்கிழமை வழமைபோலவே விடிந்தது. அன்று தான் அம்மாவை இறுதியாகப் பார்க்கும் நாளென்று அறியாமல் அம்மாவிடம் சென்றேன். சிரித்த முகத்துடன் என்னுடன் கதைத்த அம்மாவின் ஆசை முகம் இன்னும் எனது மனத்திரையில்....

“அப்பன் இன்று ஓரளவு சுகம். உடம்பு தான் நோகின்றது என்ற என் அம்மாவின் வார்த்தையால் நான் கண்ட ஆறுதல் அர்த்தமற்று போனது. நேரம் முடிவடைய வெளியே நின்று எனது உடன்பிறவாத சகோதரிக்காக காத்திருந்தேன். அவர் வந்தவுடன் நான் வீடு வந்து பல்கலைக்கழகம் சென்று மதியமும் எனது தாயாரைப் பார்க்கச் சென்றேன். அன்றுதான் தனது இறுதி உணவு என்று அறியாமல் 12.10க்கு என்னிடம் “சாப்பாட்டைத் தா” என்று கேட்டு முதலில் என்னிடமும் பின்னர் சகோதரியிடமும் வாங்கியுண்ட பொழுதுகள் இனி எனக்கில்லை.

மாலை 3 மணி என்றால் அம்மாவிடம் போகவேண்டும். இது என்னுடைய புதிய கடமை. அதுவும் அம்மா ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதித்த நாளிலிருந்து (20.07.08) நான் செய்யும் கடமை. சரியாக 3.30 மணியளவில் அம்மாவிடம் போனேன். அம்மாவுக்கு அருகிலிருந்து கதைத்தேன். ஆனால் அம்மாவுக்கு சிறிது முச்சு வாங்கியது. அப்போது அம்மாவின் சிறிய சகோதரனும், பிள்ளைகளும் தூரத்திலிருந்து தொலைபேசி எடுத்து கதைத்தார்கள். அம்மாவைப் பார்க்க என்னுடன் வேலை செய்யும் நண்பர்கள் கூட வந்தார்கள். அதேநேரம் அம்மாவின் நோய் அம்மாவை துன்பப்படுத்த அம்மாவுக்கு மருத்துவர்கள் சிகிச்சை கொடுத்தார்கள். ஆனால், அவர்களின் போராட்டங்களை எல்லாம் எதிர்த்து அம்மாவின் நோய் அம்மாவின் உடலிலிருந்து உயிரை இரவு 10.20க்கு எடுத்து கொண்டது. துயரத்தின் உச்சத்தில் நாங்கள் தவித்துப் போனோம்.

என் வாழ்வில் நான் சந்தித்த பெருந்துயரம்.... மாறாத துயரம். என்னை வாட்டுகின்ற துயரம். எனது தாயாரின் வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வந்து சென்றாலும் இன்பத்தைவிட துன்பத்தையே அதிகம் சந்தித்த எனது அம்மாவின் வாழ்க்கை நினைவுகளை பதிவுகளாக்கும் முயற்சியில் நான் இதை தொடர்கின்றேன். பல துன்பங்களையே எங்களுக்காக சுமந்து எங்கள் சந்தோசத்தை தனது சந்தோசமாகக் கருதிய என் தெய்வம் என் அம்மா. தீக்குச்சி தன்னை தியாகம் செய்து எமக்கு ஒளி தருவது போல அன்னை எங்களுக்காக பட்ட துன்பங்கள் பல. எனினும் அதன்வழியே எங்களுக்கு வழிகாட்டிய எங்கள் முதல் குருவும் அம்மாதான்.

1943-ம் ஆண்டு சுபானு வருடம் ஐப்பசி மாதம் 22-ம் திகதி வைத்திலிங்கம் அன்னபூரணம் தம்பதிகளுக்கு முதல் மகளாய் பிறந்த என் அன்னையின் பிறப்பில் ஆரம்ப கால முதல் திருமணமுடித்து சில காலம் வரை செல்ல மகளாகவும், பொறுப்பான மனைவியுமாக வாழ்ந்த நினைவுகளை இடைக்கிடை எம்மிடம் பகிர்ந்த அனுபவங்கள் நெஞ்சில் பசுமையாய்....

கிருஷ்ணமூர்த்தி, சண்முகநாதன் கமலாசனி எனும் உடன்பிறப்புகளுடன் பிறந்த எனது தாய்க்கு காலப்போக்கில் உடன் பிறவா உறவுகள் பலர் ராதாக்கா என்றும், அம்மம்மா என்று பல உறவுகள் அன்றி என்றும், அம்மாவின் அன்பான அரவரணைப்பாலும் பல புதிய உறவுகள். கனிவான மொழியாலும் வழிகாட்டலாலும் தேடிக்கொண்ட உறவுகள்.

சைவப்போசனியான எனது தாயார் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தினால் வழிநடத்தப்பட்ட சைவப்புலவர் பட்டப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து சைவப் புலவராக மட்டும் இல்லாமல் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்தி சங்கத்தின் பால பண்டிதராகவும் ஆனார். எனினும், அம்மாவிற்கு இறுதிக் காலம்

வரைக்கும் கூட இருந்த கலை சோதிடக்கலை தான். அது அவருக்கு அன்றைய கால குருசீட மரபின் வழி கிடைக்கப் பெற்றதாகும். அம்மாவின் பேரனான இராஜகோபால் அவரிடம் தான் சோதிடக் கலையின் ஆரம்பத்தினைப் பெற்றார். அம்மாவின் நீண்ட நாள் கனவு தன்னைப்போல ஒருவரை தனது குடும்பத்தில் உருவாக்க வேண்டும், அதற்காக எனக்கு அவர்கள் சோதிடக் கலை பற்றிய நுணுக்கங்களை சொல்லித் தந்தாலும் அதனை முழுமையாக நான் பெற முன்பே என்னைவிட்டு போய் விட்டார். எனினும் தனது இறுதிக் காலம்வரை விளம்பரம் இல்லாத சோதிடராக அம்மா நாவலர் வீதியில் இருந்து வந்தார். எத்தனை பேர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் துன்பங்களை அம்மாவின் சோதிட அறிவினால் குறிப்புப் பார்த்து பரிகாரம் செய்து பலன் பெற்றனர்.

அம்மா: தனது 23-வது வயதில் தான் விரும்பியவரை தன்னுடைய பெற்றோரின் விருப்புடனே வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் தையல்நாயகி அம்மன் சந்நிதியில் திருமணம் செய்து தன்னுடைய மணவாழ்க்கையினை ஆரம்பித்தார். இல்லறத்தை நல்லறமாக்கிய பெண்மணிகளுள் என் தாயும் ஒருவர். 1966இல் திருமண முடிந்து 1968இல் எனக்கு முத்தசகோதரி ஒருவரை பெற்றெடுத்தார். எனினும் அப்பிள்ளை ஆறாம் மாதத்தில் இவ் அவனி விட்டு போய்விட்ட பின்னர் 7 ஆண்டு காலமாக பிள்ளை இல்லாது தவிதவித்தார். அயலவர் பிள்ளையை தன் பிள்ளையாக அரவரணைத்ததன் பலனாகவோ அன்றி கந்தசஷ்டி விரதத்தின் பலனாகவோ எனது முத்த சகோதரன் சித்திவிநாயகன் 1975இல் பிறந்தார். தன்னுடைய பேரனாரின் பெயர் நிலைக்க வேண்டி தன் முதல் மகனை கோபால் என செல்லமாக அழைப்பதில் அம்மாவுக்கு ஒரு தனித் திருப்தி. அடுத்து எனது சகோதரி நாகலட்சுமி, கடைசிப் பிள்ளையாக என்னையும் இவ் அவனியில் படைத்த கண்கண்ட தெய்வம் என் தாய்.

அம்மாவின் சொந்த இடம் யாழ்ப்பாணம். அப்பாவின் சொந்த

இடம் தெல்லிப்பளை. ஆனால் இருவரும் திருமணம் முடித்து 1982 வரை கொழும்பிலேயே வசித்து வந்தனர். அக்காலத்தில் அம்மா தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்ட உறவுக்குள் இனத்துவ பாரபட்சத்தினைக் காண முடியாது. 1982ஆம் ஆண்டு அப்பாவின் தம்பியாரான அம்மாவின் சகோதரியின் கணவன் இயற்கை எய்தியதினைத் தொடர்ந்து எங்கள் குடும்பம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிரந்தரமாக வாழ முற்பட்டது.

1983-ம் ஆண்டு தமிழர் வாழ்விலும் மட்டுமன்றி அம்மாவின் வாழ்விலும் இருண்ட காலம் என்றே எனக்குத் தோன்றும். கறுப்பு ஜூலைக் காலத்தில் எனது தாயார் எனது தந்தையினை இழந்தார். ஆண்டும் காலமும் ஒன்றாக இருந்தாலும் ஒரு கடுகதி பேருந்தின் சக்கரத்தில் காலன் வரவை அப்பாவோ, அம்மாவோ அறிந்திருக்க வில்லை. அப்பாவின் இறப்பும் நாட்டின் இனக்கலவரமும் இணைந்து கொண்டதால் அப்பாவை இழந்த துயரத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் கொண்டாட முடியாத வேதனையில் அம்மாவின் கொழும்பு நோக்கிய பயணம் பல இன்னல்களின் மத்தியில் தன்னுடைய மூத்த மகனுடன் ஆரம்பித்தது.

இனக்கலவரம் தமிழர் என்ற அடையாளத்தினைக் கண்டால் கொழும்பில் பயம் என்னும் அப்பாவைத் தேடிச் சென்ற அம்மாவை அரவணைத்த ஏனைய இனத்து உள்ளங்களை நாம் மறக்க முடியுமா? அம்மா இச் சூழ்நிலையில் பல சவால்களின் மத்தியில் என் அப்பாவைத் தேடிப்போன கதை எங்கள் குடும்ப வாழ்வில் சோகம்தான்.

தன்னுடைய குடும்பத் தலைவன் தன்னுடைய குழந்தைகளுடன் தன்னையும் பாதிவழியில் விட்டுச்சென்ற துயரம் மாறமுன்பு தன் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை ஒளிபெற தன்னை அர்ப்பணித்த மெழுகுவர்த்தி எங்கள் அம்மாதான். எங்களுக்காக கஷ்டப்பட்ட பொழுதுகளை இன்னும் நாங்கள் நினைத்தால் துன்பம்தான்

வரும். தன்னுடைய அனைத்தையும் எமக்கு தந்து எங்களை வாழ வைத்த திறத்தினை நான் எனது பல்கலைக்கழக வாழ்வில் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு.

மாலை வேளைகளில் வேலையிலிருந்து திரும்பியவுடன் எங்கள் மூன்று பேரையும் அழைத்து உணவு தீத்தி விடுவதில் அம்மாவுக்கு ஒரு திருப்தி. வேலையால் வந்தவுடன் எங்களில் ஒருவரைக் காணாது விட்டால் அன்று இரவு எங்கள் அம்மாவுக்கு கோபம்தான் வரும். அம்மாவின் கோபம் எங்களுக்கு அன்றிரவு கதை சொல்லமாட்டார். அம்மா வழக்கமாக இரவுகளில் எங்களைப் பக்கத்தில் வைத்து இராமயணம், மகாபாரதம் போன்ற அரும்பெரும் கதைகளை இன்றைய மெகாத் தொடர்போல் கூறுவார். அம்மாவின் கதைகளுள் தரமான வரலாற்று, சமூக நாவல்களும் அடங்கும்.

அம்மாவுக்கு பொழுதுபோக்கு கதைப்புத்தகம் படித்தல். அதற்காக நான் பல்கலைக்கழக நூலக் காட்டில் இரண்டினை அம்மாவுக்கு என ஒதுக்கி வைத்தல் வழமை. பரீட்சைக் காலத்திலும் கதைப் புத்தகம் எடுத்துச் செல்லும் என் னை சிலர் வியப்பாக பார்ப்பர். பார்ப்பவர்களில் சிலருக்கு அம்மாவுக்கு என்று சொன்னாலும் நம்ப மாட்டார்கள்.

1990-ம் ஆண்டுப் பிரச்சினையினைத் தொடர்ந்து அம்மாவின் சொந்தங்கள் பிரிந்து செல்லத்தொடங்கின. 1993இல் அம்மம்மாவின் இறப்பும் 1995இல் அம்மாவின் சகோதரியின் மகளின் இழப்பும் அம்மாவுடன் எங்களையும் வேதனையில் ஆழ்த்திய சமயம் இடம்பெற்றதுதான் 1995 யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு. யாழ்ப்பாணத் தவர்களுக்கு பொதுவான பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அது எங்கள் வாழ்வில் பல திருப்பங்களைக் கொண்டு வந்தது.

1995-ம் ஆண்டு எனது சகோதரியின் படிப்பினை பாதியில் முடிக்கவும் எனது சகோதரரின் வரமானத்தில் மட்டும் எமது குடும்பம் வாழவும் நிர்ப்பந்தித்த இக்கால கட்டத்தில் நாம்பட்ட துன்பம் ஒரு பெரும் துன்பம்தான். எனினும் அச்சகத்துறையில் தேர்ச்சி பெற்று சகோதரன் எங்களை பாதுகாத்தமையினால் பிழைத்துக்கொண்டோம்.

வன்னி வாழ்வு எங்களுக்கு புதுப்புது அனுபவம் மட்டும் தரவில்லை. பல புதிய உறவுகளை எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தின. புத்துவெட்டுவான் முதல் கட்டைக்காடு, தருமபுரம், விசுவமடு ஈறாக அம்மாவிடம் சாதகம் பார்த்த பலபேர் அம்மாவின் நேசங்களாகின.

அம்மாவின் வாழ்வில் அம்மாபட்ட துன்பங்கள் அதிகமாயினும் அவர்கள் தனது இறுதிக் காலங்களில் அவருக்கு ஏற்பட்ட சந்தோசங்களும் காத்திரமானவைதான். அம்மா என்னைச் சிறுவயதிலேயே நல்லா படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிச் சொல்லி படிக்கவைத்து நான் பல்கலைக்கழத்துக்கு தெரிவானதைக் கேட்டு அம்மா அடைந்த சந்தோசத்துக்கு இணையில்லை. ஏன் எனில் அம்மாவின் குடும்ப உறவுகளுக்குள் என் மகன்தான் முதல் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி என்ற பெருமிதத்தை பின்னர் அம்மா தன் உறவுகளிடம் பரிமாறிக் கொள்வதினை நான் அவதானித்தேன்.

அம்மா எங்களுக்கு மட்டும் அம்மாவாக இல்லாமல் அம்மாவின் சகோதரியின் பிள்ளைகளுக்கும் பெரியம்மாவாக இருந்து வழிகாட்டினார். அப்பிள்ளைகளில் ஒருவர்தான் அம்மாவை ஆஸ்பத்திரியில் வைத்து பார்த்தபோது அம்மாவின் மூத்த பிள்ளையும் பெண் பிள்ளையும் வரமுடியாத சூழலில் பெரியம்மாவாகப் பார்க்காமல் அம்மாவாக இறுதிவரை அருகிருந்து

பார்த்ததை என் சீவியத்திற்கு மறக்க மாட்டேன்

எங்கள் அம்மா அரவணைத்த உறவுகள் பல. அவ் உறவுகளில் அம்மாவின் இரண்டாவது சகோதரரின் மகளுடன் அம்மாவுக்கு தனி ஈடுபாடு.

1986ஆம் ஆண்டளவில் இரண்டாவது சகோதரரின் மகள் சாந்தி இந்துமகளிர் கல்லூரியில் கல்வி கற்பதற்காக எங்களுடன் தங்கி இருந்த காலம். எமக்கு ஒரு சந்தோசமான காலம்தான். அவர்கள் சிறிது காலம்தான் தங்கியிருந்தாலும் அவர்களுடைய அன்பு பரந்தது என்பதனை நாம் உணர்ந்தது சமாதான காலத்தில்தான்.

2002 இலங்கையில் சமாதான காலம். எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அது அமைதியான குடும்ப வாழ்வில் பல உறவுகள் சந்தித்து மகிழ்ந்த காலம். அக்காலத்தில் உள்நாட்டுப் பிரச்சினையில் புலம்பெயர்ந்து தூரதேசம் போன பலர் தம் தாய்நாட்டை தரிசிக்க வந்த காலம். அவ்வாறு வந்த எமது உறவுகளில் அம்மாவின் சகோதரின் குடும்ப உறவுகளும் எம்மைத்தேடி வந்தன. அதனைத் தொடர்ந்து எமது உறவுகள் வலுவடைந்து அம்மாவின் இறுதிநாளுக்கு முதல்நாள் தொலைபேசி எடுத்து “குமரன் அம்மாவுக்கு என்ன வருத்தம்? என்றும் இப்ப எப்படிச் சுகம்” என்றும் அம்மாவின் சுக நலத்தை விசாரித்த உறவுகளுக்கு வெள்ளிக்கிழமை இரவு அம்மா எம்மை விட்டு பிரிந்த செய்தியை அறிவிக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் எனக்கு.

தன்னுடைய வாழ்வில் தன்னுடைய கடமைகளை நிறைவு செய்த திருப்தி அம்மாவுக்கு உண்டு. மகளுக்கு 1998இல் வீரசிங்கம் என்பவருக்கு திருமண முடித்துக் கொடுத்து அவர்கள்

பிள்ளைகளான கௌசிகன், சன்ஜிகாவின் மழலை மொழி கேட்டு அவர்களுக்கு நல்ல அம்மம்மாவாக இருந்துள்ளார். இவர்களுடைய மூத்த பேரன் “அம்மம்மா உங்களைப் பார்க்க ஆசையாக உள்ளது ஒரு படம் எடுத்து அனுப்புங்கோ” என்று கேட்டு எழுதிய கடிதம் அம்மாவின் இறுதிக் கிரியை முடியத்தான் எங்களைச் சேர்ந்தது. அக்கடிதத்தை அம்மாவுக்கு ஏற்றிய விளக்கின் முன்வைத்து நான் அழுதைத் தவிர என்னால் என்ன செய்ய முடியும். தன்னுடைய மூத்த மகனுக்கு சுதர்சினி எனும் மருமகளை 2004-ம் ஆண்டு மணமுடித்துக் கொடுத்தாலும் இரண்டு வருடங்களாக குழந்தை இல்லை என்ற கவலையில் இருந்த அம்மா நல்லூரில் சென்று சந்தான கோபாலருக்கு அர்ச்சனை செய்துவர 2007-ம் ஆண்டு கார்த்திகையில் அவருக்கு ஒரு பேரன் பிறந்தான். பேரனுக்கு காருண்யன் என்று பெயரை இங்கிருந்து வைத்ததுதான் அவர் கண்ட சுகம். தன் பேரனை காணாமலேயே இவ்வுலகை விட்டுப்போனார். இந்த துயரத்தை சொல்லியமும் அண்ணையின் குரலை தொலைபேசி வழி கேட்க இரண்டு நாள் தவித்திருந்தேன்.

தன்னுடைய இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் நல்வாழ்வு அமைத்துக் கொடுத்த திருப்தியுடன் 2005-ம் ஆண்டு தொடக்கம் நானும் அம்மாவும் எங்கள் சொந்த இடத்தில் வாழ்ந்த காலம் என்னால் மறக்க முடியாது. என்னுடைய பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு முடித்து 2006-ம் ஆண்டு இறுதிப் பகுதியில் எங்கள் பெறுபேறுகள் வெளிவந்தன. நான்கு வருடக் கல்வியினைக் கற்று நான் முதல் முதல் யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து மானிடவியல்துறை சிறப்பு பட்டதாரியாக வெளிவந்த செய்தி கேட்டு அம்மா அடைந்த சந்தோசத்திற்கு இணையில்லை இதனைத்தான்

“ஈன்ற பொழுது பெரிதுவக்கும் தன்மகனை
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்”

என்ற ஆன்றோரின் கூற்று நினைவுக்கு வருகிறது.

எனது கல்வி இன்றும் முதுகலைமானிக் கற்கை நெறியூடாக தொடர்வதில் அம்மாவிற்கு சந்தோசம் தொடர்ந்தது..

2007-ம் ஆண்டு மானிடவியல் துறையில் உதவி விரிவுரையாளராக நான் நியமிக்கப்பட்ட நியமனக் கடிதத்தை அம்மா தான் பெற்றார். நான் அப்பொழுது கோயிலுக்குப் போய்விட்டேன். திரும்பி வந்தவுடன் என்னிடம் தந்து என்னைக் கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்ட கணங்களை என்வாழ்வில் அழிக்கமுடியாது அதே நேரம் அம்மாவின் விரும்பம் தானும் ஒரு சைவப் புலவர். என் வழியில் நீயும் வரல் வேண்டும் என்று என்னை ஊக்கப்படுத்தியன் பலனாக 2008-ம் ஆண்டு நானும் சைவப் புலவர் சங்கத்தினரால் நடத்தப்பட்ட பட்டமளிப்பு விழாவில் சைவப் புலவர் பட்டம் பெற்றதும் அம்மாவுக்கு திருப்திதான்.

அம்மாவும் நானும் சிறிது காலம் சிறிய உலகமாக ஒருவருக் கொருவர் அன்பாகவும், ஆறுதலாகவும் வாழ்ந்த காலத்தை மீள நினைத்து இன்று என்மனது ஏங்கி நிற்கின்றது. எனது ஒவ்வொரு அசைவிலும் அம்மா உடனிருந்தார். பல்கலைக்கழக மாணவனாக எனது ஆய்வுக் கட்டுரை தமிழ் திருத்தம் வரை அம்மாவின் அறிவும் அன்பும் என்னோடிருந்தன. அம்மா தன்னுடைய தமிழ்ப் புலமையால் என்னுடைய ஆய்வுக் கட்டுரையில் இருக்கும் சொற், பொருட் பிழைகளைத் திருத்தித் தந்ததோடு சில ஆலோசனைகளையும் அவ்வப்போது தருவார். இதனைவிட எனது சைவப்புலவர் பட்டப்பரீட்சைக்கான ஆய்வுக்கட்டுரையினை எழுதும்போது அம்மாவின் ஆதரவும், வழி காட்டலும் எனக்கு நிறையவே இருந்தன. இந்த கட்டுரையை இன்று அம்மாவின் நினைவுவேடாய் வெளியிடுவதில் எனக்கு ஆறுதல் தேடுகின்றேன்.

சந்தான குரவர்

பொறிகள் புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டதும் நித்தியமானதும் சாத்தியமானதும் பேரின்பம் பயப்பதுமான முத்தி நிலையே மனித வாழ்வின் தலையாய குறிக்கோள். சித்தத்தை சிவன்பால் வைத்த தீர்க்கதரிசிகளான ஞானிகளும் தெய்வத் திருவருள் பெற்ற அடியார்களும் பெறுவதற்கரிய பேரின்ப நிலையை அடைந்து உலகத்தவர் உய்தற் பொருட்டு உயர்ந்த சிவஞானத்தை விளக்கியுள்ளனர். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த ஞானவிளக்கம் எமக்கு ஒரு மரபுவழியில் கிடைத்துள்ளது. இந்த மரபு பாரம்பரியமாக குரு சீடர் முறையில் வளர்ந்து விரிந்து எங்கும் செறிந்து காணப்படும் இது சனாதனமானது.

இச்சித்தாந்த மரபானது இரண்டு பிரதான குரு சீட முறையில் எம்மை அடைந்தது. அந்த வகையில்,

- 1) அகச் சந்தான பரம்பரை
- 2) புறச் சந்தான பரம்பரை

திருக்கலாய பரம்பரை எனக் கூறப்படும் அகச்சந்தான பரம்பரை என்பது சிவபெருமான் நந்திதேவருக்கு இந்த சித்தாந்த ஞானத்தைப் போதித்தார். அதனை நந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர் அவர்களுக்கும் அவர் சத்தியஞானதரிசிணிகள் முனிவருக்கும் போதித்தார். சத்திய ஞான தரிசிணிகள் அகச்சந்தான பரம்பரையின் இறுதி ஞானியான பரஞ்சோதி முனிவருக்கும் போதித்தார். இவ்வாறான அகச்சந்தான பரம்பரையை ஆதிமாமுனிவர் அம்பிகாபதியருள் சோதிலா ஞான குருமரபு என சிறப்பாகக் கூறுவர்.

அகச்சந்தான பரம்பரை -

நந்திதேவர்
சனற்குமார முனிவர்
சத்தியஞான தரிசிணிகள்
பரஞ்சோதி முனிவர்

அகச்சந்தான பரம்பரை ஓர் காலத்தில் திருக்கயிலாயத்துக்குப் புறத்தே மாதவம் செய்த தென்திசை நோக்கி பரந்தது. இவ்வாறு தென்னகத்து பரவிய சித்தாந்த ஞான அறிவின் பரம்பரையினை புறச்சந்தான பரம்பரை என்பார். அந்தவகையில் புறச்சந்தான பரம்பரையின் முதற்கருவாக விளங்குபவர் சுவேதவன பெருமாள் எனப்படும் மெய்கண்ட தேவர் ஆவார். அகச் சந்தான பரம்பரையின் இறுதி ஞானியான பரஞ்சோதி முனிவரை தன் ஞானகுருவாகக் கொண்டு புறச்சந்தான பரம்பரையினைத் தோற்றுவித்தார்.

புறச்சந்தான பரம்பரையில் அருணாந்தி சிவாச்சாரியார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவாச்சாரியார் எனும் மேலும் மூன்று ஞானிகள் குருசீட பரம்பரையின் வழிவந்து சித்தாந்த ஞானத்தைப் பரப்பினார்கள்.

புறச்சந்தான பரம்பரை

மெய்கண்ட தேவர்
அருணாந்தி சிவாச்சாரியார்
மறைஞான சம்பந்தர்
உமாபதி சிவாச்சாரியார்

உமாபதி சிவாச்சாரியார்

“குறைவிலருண் ஞான முதற் கொற்றங் குடிகள்
நறைமலர்த்தாட் கன்பு பெற்று நாமிருப்பதெற்றாளோ”

தில்லைவாழ் அந்தணர் மூவாயிரம் பேரில் ஒருவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த கொற்றவன் குடியென்னும் கிராமத்தில் வசித்து வந்தமையால் கொற்றவன் குடி முதலியார் என அழைக்கப்பட்டார். மறைஞான சம்பந்தருடைய மாணவரான சிறப்பும் புறச்சந்தான மரபில் நால்வருள் கடையவர் என்னும் சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு. இப்பெரியார் வேதசிவாகமங்களை கசடறக் கற்று அவற்றின் வழி நின்றவர். வடமொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று சிவபக்தியிலும் அடியார் பக்தியிலும் சிறந்தவர்.

இவ் அடியவரை இறைவன் மானிட வடிவம் தாங்கி தடுத்தாட் கொள்ள திருவுள்ளம் கொண்டவர்போல் ஒருநாள் தில்லைநடராசப் பெருமானை பூசித்திருக்கும்போது இவருக்கென வழங்கப்பட்ட சிவிகை தீ வர்த்தி, கொடி, பரிவாரம் முதலிய விநுதுகளோடு வீதி வழி சென்றார். தன்னுடைய படிப்பும், ஆழ்ந்த புலமையும் மறைஞான சம்பந்தருடைய ஞானபோதனை நடப்பதனை கவனியாது செல்லும் போது மறைஞான சம்பந்தருடைய சீடரொருவர் பராக்குப் பார்த்தார். அச்சமயம் மறைஞான சம்பந்தர் தனது சீடரைநோக்கி “இ.து பட்ட கட்டையில் பகற் குருடன் போகிறான் பாருங்கள்” என்று கூறினார்.

இதனைக் கேட்ட நாயனார் சிவிகையில் இருந்து கீழ் இறங்கி மறைஞான சம்பந்தரை வணங்கவும் இவரது ஞானம் தொடர்பான ஆவலைச் சோதிக்கவும் இவரது மேலான நிலையை உலகிற்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு ஒரு நெசவு ஆலையில் நெசவுக்கு வைத்திருந்த கூழை கையில் ஏந்திப் பருகினார். இவ்வாறு அவர் பருகிய கூழ் அவரது முழங்கை வழியாக ஒழுகியதை உமாபதி சிவம் பருகி தன்னுடைய குரு பக்தியையும் ஞான வேட்கையையும் வெளிப்படுத்தினார். இவ்வாறு அந்தண மரபில் வந்த ஒருவர் தமது நெறி தவறி நடந்தமையால் நடேசப் பெருமானை பூசிக்க ஒட்டாதபடி தில்லைவாழ் அந்தணர் கூட்டத்தினர் தடுத்தனர்.

எனினும் தனது ஞானவேட்கையால் மறைஞான சம்பந்தரை குரு வாக வரித்து உமாபதி சிவாச்சாரியார் எனும் தீட்சாநாமமும் பெற்று இருந்தார். தில்லைவாழ் அந்தணரால் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட இவர் கொற்றவன் குடி என்னும் பதியில் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் கோயில் புராணம் எனும் சிதம்பரத்தின் சிறப்பைப் போற்றும் ஒரு நூலைப் பாடி இருந்த போதும் இதனை அவர் அரங்கேற்றம் செய்யவில்லை. இந்நூலை அரங்கேற்றம் செய்வதன் மூலம் உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் சிறப்பை உலகுக்கு வெளிப்படுத்த இறைவன் திருவுள்ளம் கொண்டார்.

சிதம்பரத்தில் மார்கழி மாதத் திருவாதிரைத் திருவிழா ஒன்றில் கொடியேறாது தடைப்பட்டது. இதனால் மனச் சஞ்சலம் உற்று இருந்த தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கு இறைவன் அசரீரியாக “நாம் உமாபதி

சிவாச்சாரியாரின் பெட்டகத்துள் மறைந்திருப்பதாக” கூறினார். அவர்கள் அவ்வாறு உடமாபதி சிவாச்சாரியாரை அணுகி விடயத்தைக் கூறவும் அவர் தனது பெட்டகத்தைத் திறந்து பார்த்தபோது அதில் அரங்கேற்றப் படாத கோயில் புராணத்தை இறைவன் அரங்கேற்றம் செய்த திருவருள் என அகமகிழ்ந்து தில்லை ஏகி ஏறாது நின்ற கொடியை ‘கொடிக்கவி’ பாடி ஏற்றி வைத்தார்.

இவ்வாறாக இவரது சிறப்புகளுள் பெற்றான் சாம்பான் என்னும் பஞ்சம் குல பக்தனுக்கு சபாநாயகரது

“அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டுப் படியின் மிசைப்
பெற்றான் சம்பானுக்கு பேதமறத் தீட்சை செய்து
முத்தி கொடுக்க முறை”

என்னுந் திருமுகப் பாசுரத்தின் படி முத்தி கொடுத்தருளியமையும் பின்பு அச்சாம்பானுடைய மனைவியும் அரசன் முதலியவர்களும் காண பரிபக்குவமடைந்திருந்த முள்ளிச் செடிக்கும் முத்தி கொடுத்தருளினார். இவர் தனது வாழ்வுக் காலத்தில் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்கு ‘சித்தாந்த அட்டகம்’ எனும் எட்டு நூல்கள் அருளியதோடு

திருத்தொண்டர் புராண சாரம்,
சேக்கிழார் புராணம்
திருமுறைகண்ட புராணம்
திருப்பதிக் கோவை
சிவநாமக் கலிவெண்பா
பௌடகராகம வடமொழி வியாக்கியானம்

எனும் நூல்கள் அருளியுள்ளார். இத்துடன் திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்தாபகராகி நமச்சிவாய தேசிகனை தனது சீடராக்கி சித்திரை அத்தத்தில் சிவபதம் அடைந்தார்.

மெய்கண்ட சாத்திர விளக்கம்

சைவசித்தாந்த சாத்திரம் என்றும் மெய்கண்ட சாத்திரம் என்றும் வழங்கும் நூல்கள் பதினான்கு ஆகும். தமிழ் இலக்கிய மரபில் ஆரம்பகால நூல்கள் இயற்கை நெறி விளக்கமாகும். அடுத்துவந்த இலக்கியங்கள் பல சமய நெறியைப் போதிக்கும் பக்தி இலக்கியங்களாக இருந்து வந்துள்ளன. அவற்றையடுத்து சோழர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் தத்துவ நெறியைப் போதிக்கும் நூல்களாக அமைந்திருந்தன. தேவாரங்கள் வேதசாரமாயிருப்பது போல சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் ஆகமத்தின் சாரமாக அமைந்துள்ளன.

மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் 14 பற்றிய பழைய பாடல் ஒன்று உண்டு. அந்த வகையில்

“உந்திகளிறு உயர்போதம் சித்தியார்
பிந்திருபா உண்மை பிரகாசம் - வந்தவருட்
பண்பு வினா போற்றி கொடி பாச மிலா நெஞ்சு விடு
உண்மை நெறி சங்கற்ப முற்று.”

இப்பாடலில் அவர் குறித்த நூல்கள் திருவந்தியார் திருக்களிற்றுப் படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபத்து, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பொறை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் பதினான்கு ஆகும்.

மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கையும் பின்வருவோர் அருளியுள்ளனர்.

திருவந்தியார்	-	திருவியலூர் உய்யவந்த தேவனார்
திருக்களிற்றுப்படியார்	-	திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவனார்
சிவஞானபோதம்	-	மெய்கண்ட தேவர்
சிவஞானசித்தியார்	-	அருணந்தி சிவாச்சாரியார்
இருபா இருபத்து	-	
உண்மை விளக்கம்	-	மனவாசகங்கடந்தார்

சிவப்பிரகாசம்
 திருவருட்பயன்
 வினாவெண்பா
 போற்றிப்ப.ஹொடை
 கொடிக்கவி
 நெஞ்சுவிடு தூது
 உண்மைநெறி விளக்கம்
 சங்கற்ப நிராகரணம்

உமாபதி சிவாச்சாரியார்

சித்தாந்த அட்டகத்துள் திருவருட்பயனின் சிறப்பு

மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கிலும் அதிகமான சித்தாந்த நூல்களை அருளியவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆவார். இவர் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்ப.ஹொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் எட்டு நூல்கள் பாடியருளினார்.

இவ்வெட்டு நூல்களையும் சித்தாந்த அட்டகங்கள் எனச் சிறப்பிப்பர். அட்டகம் என்பது எட்டு என்பதைக் குறிக்கும். எனவே சித்தாந்த தத்துவத்தினைப் போதிக்கும் எட்டு நூல்களை இவ்வாறு அழைப்பர்.

சித்தாந்த அட்டகத்துள் சிவப்பிரகாசம் சிவஞானபோதத்தின் சார்பு நூலாக அமைய அதனையடுத்து பாடியருளிய நூலே திருவருட்பயன். இந்நூல் 1307 ஆம் ஆண்டில் அருளினார் எனக் கருதுவர். இந்நூல் திருக்குறளைப் போல் ஈரடிவெண்பாவால் பொருளுணர்த்தும் திறன் பெற்றது. இதில் பத்து அதிகாரமுள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் பத்து குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டது. விநாயகர் காப்பு முதல் 101 வெண்பாக்கள் கொண்டது. இந்நூல் இறைவனின் திருவருளின் பயனைக் கூறுவதால் திருவருட்பயன் எனப் பொருள்படும். முதல் ஐந்து அதிகாரமும் திருவருளைப் பற்றியும் பின் 5 அதிகாரங்களும் திருவருளின் பயனைப் பற்றியும் கூறும்.

பத்து அதிகாரங்களும் முறையே திருவருளைக் கொடுக்கும் பதியின் தன்மை, திருவருளைப் பெறும் உயிரின் தன்மை, திருவருளால்

நீக்கப்படும் மலத்தின் தன்மை, திருவருளின் தன்மை, திருவருளின் வடிவாகிய குருவின் தன்மை, திருவருளால் ஆன்மா அறிவைப் பெறும் வகை, மலநீக்கம் முறை, பேரானந்த முறை, ஐந்தெழுத் தோதும் முறை, சீவன் முத்தரது தன்மை என்பவற்றைக் கூறும். இவ்வாறாக சித்தாந்த அட்டகத்துக்குள் திருவருட்பயன் மிக முக்கியம் வாய்ந்த நூலாக உள்ளது.

திருவருட்பயனில் உள்ள அதிகாரங்களின் விபரம்

முதல் அதிகாரம்	-	பதிமுது நிலை
இரண்டாம் அதிகாரம்	-	உயிரவை நிலை
மூன்றாம் அதிகாரம்	-	இருண்மல நிலை
நான்காம் அதிகாரம்	-	அருளது நிலை
ஐந்தாம் அதிகாரம்	-	அருளுரு நிலை
ஆறாம் அதிகாரம்	-	அறியுநெறி
ஏழாம் அதிகாரம்	-	உயிர் விளக்கம்
எட்டாம் அதிகாரம்	-	இன்புறுநிலை
ஒன்பதாம் அதிகாரம்	-	ஐந்தெழுத்தருணிலை
பத்தாம் அதிகாரம்	-	அணைந்தோர் தன்மை

இந்திய தத்துவ மரபில் சைவசித்தாந்தம்

தத்துவத்தினை மெய்யியல் என்றும் அழைப்பர். அந்தவகையில் தத்துவம் அல்லது மெய்யியல் என்பது உண்மையை உய்த்தறியும் ஓர் அறிவியல் மூலமாகவே கருதுவர். அந்தவகையில் உலகளாவிய ரீதியில் பல்வேறு தத்துவக் கொள்கைகள் உருவாகியுள்ளன. அவை விஞ்ஞான தத்துவமோ அல்லது இயற்கைத் தத்துவமோ அல்லது இறையியல் தத்துவமோ எதுவானாலும் குறிப்பிட்ட ஓர் உண்மையைக் கண்டறியும் ஆராய்ச்சியூடாக தமது உண்மையினை நிரூபணப்படுத்து கின்றது. அந்த வகையில் சமய தத்துவக் கொள்கையில் இந்திய தத்துவ மரபுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் உண்டு. காரணம் இங்கு சமய தத்துவங்கள் மிகவும் பிரசித்து பெற்றுள்ளன. அதாவது வைதீக மரபில் வந்த அறுவகை சமயங்களும், அவைதீக மரபில் வந்த சமண பௌத்த தத்துவங்களும் உண்மையான ஆன்ம விசாரணையினை

செய்து சிறந்த பெறுபேற்றை முன்வைக்கின்றன. எனினும் இந்திய தத்துவ மரபில் ஏனைய தத்துவங்களை விட சைவசித்தாந்த தத்துவக் கொள்கைகளுக்கு சிறப்பிடம் உண்டு.

சைவசித்தாந்த தத்துவ மரபுகள் வேதாகமங்கள் தொட்டு இருந்துவந்தாலும் அவை பல்லவர், சோழர் காலத்தில் சிறப்புப் பெற்றுள்ளன. எனினும் சோழர்காலத்தில் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவர் முதல் சந்தான குரவர் பரம்பரையில் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் ஊடாக சைவசித்தாந்தம் ஓர் தத்துவக்கொள்கை வடிவம் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவசித்தாந்தம் என்றால் என்ன? என்று நோக்கும்போது சைவம் என்ற சொல் சிவம் என்னும் செந்தமிழ்ச்சொல் அடியாகப் பிறந்தது. சிவனோடு தொடர்புடைமை என்னும் பொருளில் வழங்குவது சிவனைப் பற்றிய நிலையையும், சிவனைப் பற்றிய நூல்களையும், சிவனடி சேர்த்துக்கூடிய நெறியையும் இச்சொல் குறிக்கின்றது. அடுத்து சித்தாந்தம் என்பது சித்தம் + அந்தம் எனப் பிரித்து நோக்கும்போது சித்தம் என்பது உண்மை, அந்தம் என்றால் முடிவு, எனவே சித்தாந்தம் உண்மைகளின் முடிவு. எனவே எல்லாத் தத்துவங்களும் உண்மையைக் கூறுகின்றன. அவை அனைத்து தத்துவங்களின் உண்மைகளின் முடிவாக உள்ளதால் முடிந்த முடிவாகவே சித்தாந்தம் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே சித்தாந்தம் என்பது முடிந்த முடிவு ஆகும். இது சைவசமயத்துக்குரியது. ஆதலால் சைவசித்தாந்தம் எனப் போற்றப்படுகிறது.

சைவநூல்களில் முடிந்த முடிவைக்கூறும் நூல்களை சைவசித்தாந்தம் என்பர். முழுமுதற்கடவுளாம் சிவபெருமானை எளிதில் எய்துவதற்குரிய நெறி இது எனக் காட்டுவன இந்நூல்கள். கடவுளை நாடிச் செல்லும் பலநெறிகளில் இந்நெறியே தலைசிறந்ததாக இருந்ததால் இதனை முதல் சைவநெறி என்பார் சேக்கிழார். முதல்வனோடு கலத்தலாகிய திருவை அளிக்கவல்லது ஆதலில் திருநெறி என்றும் திருமுலர் போற்றுவார். முதன்முதலில் சைவசித்தாந்தம் என்ற சொல்லை தமது திருமந்திரத்தால் எடுத்தாண்டவரே திருமுலர்தான்.

“தற்பரம் கண்டுள்ளோர் சைவசித்தாந்தாரே” - திருமந்திரம்
சைவசித்தாந்தம் தமிழ்நாட்டுக்குரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா
போற்றி”

என்னும் மாணிக்கவாசகரின் கூற்று இங்கே எண்ணிப்பார்க்கத்
தக்கது. எனவே எமது முன்னோர்கள் உலகின் தோற்றத்தைப்பற்றியும்
அவர்கள் பெறுவதற்குரிய உயர் நலன்கள் பற்றியும் நம்முன்னோர்கள்
ஆராய்ந்து கண்டனர். இவ்வாறு அவர்கள் ஆய்ந்துகண்ட அரும்பெரும்
முடிவுகளை காலந்தோறும் வளர்த்து வரும் அறிவியல் அளவை
முறைகளுக்கு ஏற்றபடி ஒழுங்குபடுத்தி உயர்நெறியாக வழங்கினர்.
இந்த உயர் நெறிகளில் ஒன்றே சைவசித்தாந்தம் என்னும் நம்பிக்கை
சார்ந்த நன்நெறியாகும். இது அளவை அடிப்படை மேல் அமைந்த
ஆன்மீக உயர்த்தத்துவ கொள்கையாகவும் திகழ்கின்றது.

சைவசித்தாந்த தத்துவங்களின் சுருக்கம்

சைவ சமயத்தின் உண்மைப்பொருள் பற்றிய ஓர்
கொள்கையாகவே சைவசித்தாந்தம் உள்ளது. அந்தவகையில்
இறைவன், ஆன்மா, உலகம் என்னும் மூன்று பொருட்களில் இறைவன்
சத்துப்பொருள், உலகம் சடப்பொருள், ஆன்மா அநாதியாகவே
மலத்துடன் கூடியது. மலக்காரியத் தொடர்பிலிருந்து விடுதலை
பெறுவதற்கே ஆன்மா பிறவிகளை எடுக்கின்றது. ஆன்மா
அழிவதில்லை. மலமும் அழிவதில்லை. ஆன்மாவிடத்தில் திருவருள்
பதிவதால் மலம் வலுவிழந்து போதலே வீடுபேறு என்று மெய்கண்ட
சாத்திரங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

நாம் செய்யும் நற்செயல்களில் விருப்பமோ, தீய செயல்களில்
வெறுப்போ இன்றி செயற்படுவதால் மனதில் இருவினை ஒப்பு ஏற்பட்டு
அது மலபரிபாகத்திற்கு இட்டுச்சென்று இறையருள் தூயமனதில்
தாமாகப் பதிகிறது இதுவே பேரின்பம். இவ்வாறான பிறவிப்
பெருங்கடலை நீந்தி பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறும் வழியை கூறும்
ஞானக் களஞ்சியங்களாக சித்தாந்த சாத்திரங்கள் விளங்குகின்றன.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள் பதி, பசு, பாசம் என்பனவாகும். பதியானது இறைவன், கடவுள், பரமான்மா என்றும் பசுவானது உயிர், ஆன்மா, சீவான்மா என்றும் பாசமானது உயிர்கள் கட்டியிருக்கும் கட்டு என்றும் சொல்லப்படும். பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்றும் தமிழில் இறை, உயிர், தளை என்று முறையே கூறப்படுகின்றது. இவை மூன்றும் தனித்தனிப்பொருள்களே. இவைகளில் எந்தப்பொருளின் காரியமும் அன்று. இவை மூன்றுக்கும் எந்நாளிலும் தோற்றமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. தோற்ற நாசங்கள் அற்ற பொருள் அநாதி. அதாவது ஆதி இல்லாதது எனப்படும். ஆதி இல்லை எனவே அந்தமும் இல்லை. இதனையே திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் “பதி பசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில் பதியினைப்போல் பசு பாசம் அநாதி”

எனத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். அதாவது பதியாகிய கடவுள் என்று உண்டோ, அன்றே பசுவாகிய உயிரும் உண்டு. அன்றே அவ்வுயிர்களை பிணித்துள்ள பாசமும் உண்டு என்பதே சைவசித்தாந்தக் கொள்கையாகும். எனவே இக்கொள்கையை அடுத்துவரும் இயலில் விரிவாக ஆராய்வோம்.

சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்பு

சைவசமயத்தால் தமிழும் தமிழால் சைவ சமயமும் வளர்ந்தது. சைவசமயத்தின் தோற்றமும் கற்பனைக்கெட்டாததாகவே உள்ளது. அந்தவகையில் சிந்துவெளிகால அகழ்வாய்வுகள் சுட்டி நின்றனும் உலகின் மிகப்பழைய உயிரோட்டமுள்ள சமயம் சைவசமயமே ஆகும். இமயம் முதல் குமரி வரை உள்ள இந்திய நாடு முழுமையும் இச்சமயம் பரவியுள்ளதோடு இலங்கை போன்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பண்டைக்காலம் தொட்டு இருந்து வந்துள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் இன்று உலகெங்கும் கிளைபரப்பி இருக்கும் சமயங்களில் ஒன்று என்பது கவனிக்கத்தக்கது. எனினும் சைவசித்தாந்தம் தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது.

தமிழ்நாட்டில் காலகாலமாக பல சமய தத்துவங்கள் தோன்றி

பரவி வந்துள்ளன. அந்தவகையில் சமண, பௌத்தம், உலகாயதம், வேதாந்தம் போன்ற பல தத்துவங்களில் ஒரு முழுமையினை காணமுடிவதில்லை. இவற்றிலே சில தத்துவங்கள் இறைவனை ஏற்கும், ஆன்மாவை ஏற்காதவை. இவை இரண்டும் ஏற்றால் மலங்களை ஏற்க மாட்டாதவை ஆகும். இன்னும் சில ஆன்மாவையும் மலங்களையும் ஏற்கும், இறைவனை ஏற்காமை போன்ற குறைபாடுகள் வெளிவந்தன. எனவே இக்குறைபாடுகள் அனைத்தினையும் நீக்கி ஒரு புரண தத்துவக் கொள்கையாக சைவசித்தாந்தம் வந்தது. இதனால்தான் “வேதாந்தத்தின் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம்” எனவும் சிறப்பிக்கப்படும்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சிறப்பினையே சித்தாந்த தெளிவியல் எனும் நூலில் அருணைவடிவேல் முதலியார் குறிப்பிடுவார்.

சைவசமயக்குரவர்களாலும் சந்தானக்குரவர்கள் அவர்தம் வழிவந்த சான்றோர் பலராலும் வளர்க்கப்பெற்றது சைவசித்தாந்தம். இச் சைவசித்தாந்தம் வேதாமங்களின் வழிவந்தது. உலகாயதம் முதலாகச் சொல்லப்படும் பல்வேறு மதங்களில் கூறும் கொள்கைகளை எல்லாம் கடந்து வேததலை தரு பொருளாய் விளங்குவது. சிவாகமங்களில் ஞானபாதம் என்பது வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளை தெளிவுறு விளக்குவது. அந்த விளக்கமே சைவசித்தாந்தம். வேதத்தின் ஞானகாண்டம் வேதாந்தம் எனப்படுவதால் ஞானகாண்டத்தில் தெளி பொருளாகிய சைவசித்தாந்தம் வேதாந்தத்தின் தெளிவாகிறது. அதாவது வேதத்தின் ஞானகாண்டத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்ட தத்துவக் கொள்கைகளை தெளிவுபெற விரித்து விளக்குவது சைவசித்தாந்தம் என்பர்.

சைவசித்தாந்தமானது உலகாயதம் முதலாகச் சிவாத்துவீதம் ஈறாக உள்ள பல்வேறு மதங்கள் கூறும் கொள்கைகளை எல்லாம் கடந்து வேத தலைப்பொருளாய் விளங்குவது. ஆராயும்தோறும் அறிஞர்களுக்கு ஆரா இன்பம் அளிப்பது “உள்ளதே தொழிற்படும் சற்காரிய வாத நெறியினை அடிப்படையாகக்கொண்டது” என்று சைவசித்தாந்த தத்துவக்கொள்கையின் சிறப்புக்களை உமாபதிசிவம் தனது சிவப் பிரகாசத்தில் “நில உலகாதி நிகழ் சிவத்து வீதம்.....” என்னும் பாடல்

மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

அடுத்து சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்பை நோக்கும்போது சைவசித்தாந்தத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள நூல் உலகில் சிறப்புப் பெற்ற நூல்கள். இந்நூல்களின் அடிப்படையில் அமைந்த சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்புச் சொல்லால் அளவிட்டு அறியமுடியாதது. இதனையே

“வேதம் பசு அதன்பால் மெய் ஆகமம் நால்வர்
ஒதும் தமிழ் அதனின் உள்ளூறும் நெய் - போதம்
நெய்யின் ஊறு சுவையாம் நீள் வெண்ணெய்
மெய்கண்டர் செய்த தமிழ் நூலின் திறம்”

என்னும் பாடல் விளக்கிச் செல்கின்றது. நா.ரா.முருகவேள் சைவசித்தாந்தம் என்னும் நூலில் “சைவசித்தாந்த நெறியானது உலகளாவிய உயர்ந்த நெறி எந்தவொரு சமயத்தையும் இகழ்ந்து ஒதுக்காதது பிணக்கும் பூசலும் இன்றி எல்லாச் சமயங்களையும் தழுவிப் போற்றுவது நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு இயைந்தது. சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு என்றில்லாமல் சமயமே வாழ்க்கை, வாழ்க்கையே சமயம்” என்ற தன்மையில் பிரிவின்றி ஒன்றி நிற்பது எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை இதன் சிறப்பைக் காட்டுகின்றது.

தமிழகத்தின் பல்வேறு தத்துவக் கொள்கைகளுள் சைவசித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கை தொன்மையானது. இதன் சிறப்பைக் குறித்து கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சார்ந்த ஜீ.யூ.போப் கூறும் கருத்தும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. “சைவசித்தாந்தம் திராவிட அறிவியல் நுட்பத்தின் உயர்நிலைப் படைப்பாக உள்ளது. இதில் மிக மிக விரிவானது நிரம்பிய செல்வாக்குள்ளது, முடிவு நிலை உண்மையோடு மிக மிக நுட்பமாக அணுகி நிற்கும் அகமுகத் தொடர்பு வாய்ந்தது. இந்திய மெய்ப்பொருள் ஞானங்கள் எல்லாவற்றிலும் இம்மரபொன்றே இம்மாண்புடையதாக உள்ளது. சிறப்பாக இது தென்னிந்திய தமிழ் மெய்ப்பொருள் ஞானப் பனுவல் மரபுடையது.” என்று பாராட்டுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

திருவருட்பயனில் சைவசித்தாந்தக் கருத்தின் இடம்

சைவசித்தாந்தத் தத்துவக் கருத்துக்களில் முற்றுமுழுதாக உள்ளடக்கிய மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களில் திருவருட்பயனுக்கே குறிப்பிடத்தக்க இடமுண்டு. காரணம் சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள்கள் பற்றி மட்டும் கூறாது ஆன்ம விடுதலையை பற்றியும் ஆன்மாவைப் பீடித்த மலங்களை பற்றியும் மிகவும் விளக்கமாகக் கூறிச்செல்கின்றது. அவற்றில் குறிப்பாக ஒவ்வொரு அதிகாரங்களிலும் பத்துப்பாக்கள் இவற்றின் இயல்பு, அவற்றின் முக்கியத்துவம், அவற்றின் பயன் என்னும் வகையில் விளக்கிச் செல்கிறது. ஆன்ம விடுதலையில் குரு, லிங்க, சங்க வழிபாட்டில் சிறப்பு மற்றும் சிவசின்னங்களில் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தின் மேன்மையும் இவை எவ்வாறு ஆன்ம முத்தி அடையும் சாதனங்களாக தொழிற்படுமாற்றினையும் எளிய பாக்கள் மூலம் விளக்குகின்றது.

இவ்வாறாக திருவருட்பயனில் முப்பொருட்களான பதி, பசு, பாசம் போன்றவற்றின் இயல்புகள் மற்றும் அவற்றின் தொழிற்பாடுகள் பற்றி மட்டும் கூறாது ஆன்ம விடுதலை போன்ற ஓர் பரந்த நோக்கில் சைவசித்தாந்தக் கருத்தினை இயம்புகின்றமை இங்கு கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

சைவசித்தாந்த கருத்தினை வெளிக்கொணர கையாளப்பட்ட முறை

திருவருட்பயன் மூலம் உமாபதிசிவாச்சாரியார் தான் கூறவந்த சைவசித்தாந்தக் கருத்தினை திருக்குறளைப்போல் ஈரடி வெண்பாக் களைக் கையாண்டு பத்து அதிகாரங்களாகக் கூறியுள்ளார். இவ் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் ஒவ்வொரு ஆலம்விதைக்கு சமனாக ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பரந்த சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தத்துவத்தினை முக்கியப்படுத்தும் விதமாக உள்ளது.

மேலும் சிறுகக்கூறி பெருக விளக்கவைக்கும் பாங்கு இங்கு காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு திருவருட் பாவினையும் எடுத்தால் அதன்

மூலம் பெரும் தத்துவத்தினைப் புரிய முடியும். இவற்றுடன் உவமை, உருவக அணியினைப் பின்பற்றி தான் கூறவந்த தத்துவத்தினை மிக இலகுவாக வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளமை இங்கு காணக்கூடியதாக உள்ளது.

உ-ம்: “பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணார் புவி.....”

என திருவருளின் சிறப்பை இவ்வாறான பாடல்களில் உவமையுடன் விளக்கியுள்ளார். எனவே சைவசித்தாந்தக் கருத்து மிகவும் எளிய முறையில் வெளிப்படுத்தும் தன்மை திருவருட்பயனில் காணப்படுகின்றது.

திருவருட்பயனில் முப்பொருட்கள் பற்றிய பார்வை

சைவசித்தாந்தத் தத்துவத்தில் கூறப்படும் உண்மைப்பொருள்கள் மூன்று ஆகும். அவை பதி பசு பாசம் எனும் முப்பொருட்கள் ஆகும். இவை மூன்றும் அநாதியானவை. தோற்றமும் முடிவும் இல்லை. ஆனால் இவற்றுள் இயல்புகள், தொழில்கள், இலக்குகள், நோக்கங்கள் வேறுபட்டவை. அந்தவகையில் இம் முப்பொருட்கள் பற்றிய திருவருட்பயனில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை நுணுகி ஆராய்வோம்.

பதி (கிறைவன்)

பதி என்ற சொல் பசுபதி என்ற சொல்லின் சுருக்கமாகும். இங்கு பதி என்பது முதல்வன், தலைவன், காப்பவன் என பொருள்தரும். இப்பதியானது பசு பாசஞானங்களுக்கு எட்டாதவனாய் இருந்தாலும் அவன் அருளே அவற்றிற்கு தன் தன்மையினை உணர்விக்கும் பொருளாக உள்ளான். (அவன் அருளாளே அவன் தான் வணங்கி - மாணிக்கவாசகர்) அவ்வாறான உணரும் தன்மையான பதி பற்றிய சிந்தனைகள் திருவருட்பயனில் சிறப்பாக “பதி முதுநிலை” எனும் முதல் அதிகாரத்தில் சிறப்பாகும். ஏனைய அருளது நிலை மற்றும் அருளரு நிலையில் போன்ற அதிகாரங்களில் காணமுடிகின்றது. எனினும் எல்லா அதிகாரங்களிலும் பதி பற்றிய சிந்தனை உண்டு என்பது மறுப்பதற்கு இல்லை.

இறைவனின் இயல்பு

இறைவனுக்கு இரு இயல்புகள் சைவசித்தாந்தம் கூறும். அவற்றில் ஒன்று பொது இயல்பு, அதாவது ஒரு பொருளுக்கு பிறபொருள் சார்பினால் உண்டாகும் இயல்பு. மற்றையது உண்மை இயல்பு. அதாவது பிறபொருளில் சார்பின்றி தன்னிடத்தில் இயற்கையாக உள்ள இயல்பு. இவ்வாறாகவே இறைவன் தனித்தும், ஆன்மாக்கள் பாசங்களிலும் சேர்ந்தும் செயற்படும் இயல்பினை

“அகர வயிர்போ லறிவாகி யெங்கும்
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து”

என்னும் பாடலின் மூலம் விளக்குகின்றது. அதாவது ‘அ’ என்னும் உயிரெழுத்தின் அங்காப்போசை இன்றி ஏனைய எழுத்துக்கள் தோற்றமாட்டா. இதுபோல இறைவனின்றி ஆன்மா இயங்கமாட்டாது. உலகம் தோன்றுதல் முடியாத வகையில் இறைவன் ஆன்மாக்களில் கலந்துநிற்கும் பொது இயல்புடையவன்.

இவ்வாறான இறைவன் உலகத்தையும் படைத்து இயக்குவது ஏன் எனில் ஆன்மாக்கள் அவனுடைய பேரின்ப பேரானந்த நிலையினை உணர்ந்தறிதற் பொருட்டு ஆகும். அந்தவகையில் இறைவனுடைய பெருமை பற்றிக் கூறும்போது

“பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றி
னருமைக்கு மொப்பின்மை யான்”

எனும் பாடலில் இப்பூமி பெரியது. சூரியன் இதில் பெரியது. எண்ணில்லாத நட்சத்திரங்கள் இவை அனைத்தும் சேர்ந்து அதாவது ஐம்பூதங்கள் அனைத்தும் சேர்த்தால் எவ்வளவு பெரிதாக தோன்றும். ஆனால் அவையெல்லாம் சிவபெருமானுக்கு முன் அணுவளவு நிற்கமாட்டாது. எனவே பதியின் பெருமையினை சொல்லில் இயம்ப முடியுமா?

இவ்வாறான இயல்புகளைக் கொண்ட இறைவன் “எங்கும் எவையும்

எரியுறும் நீர் போல” கலந்து வியாபித்து நிற்கும் தன்மையுடையவன்.

இவற்றுடன் ஆன்மாவின் ஈடேற்றத்திற்காக இறைவனே குருவாகவும் இருந்து துணைபுரியும் தன்மை கொண்டவன். இறைவனுடைய திருவருள் ஆன்மாவினை உய்விக்கும் பொருட்டாக உள்ளது. இவ்வாறாக இறைவனின் இயல்பினை திருவருட்பயனில் காண முடிகிறது.

பதியின் தொழில்கள்

இறைவன் ஆன்மாவிற்காக செய்யப்படும் தொழிலை அருட்செயல்கள் எனவும் கூறுவர். ஒரு தந்தை தனது பிள்ளையை உய்விக்கும் பொருட்டு எவ்வாறு பாடுபடுவாரோ அவ்வாறே இறைவன் தனது பிள்ளைகளாகிய ஆன்மாக்களின் பொருட்டு பல்வேறுபட்ட அருள் செயல்களை ஆற்றுகின்றார்.

“ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகாப் புகல்”

மலத்தை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்கு சிவத்தின் நிலைமையை கொடுத்தலே இறைவனின் அருட்செயலின் நோக்கமாகும். இதனையே ஐந்தொழில்கள் என்பர். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனும் ஐந்தொழில்களில் முதல் மூன்றும் ஏனைய சமயங்கள் கூற, பின் இரண்டினையும் சிறப்பாக கூறும் பெருமை சைவ சமயத்திற்குரிய சிறப்பு. முதல் மூன்று தொழில்களும் உலகத்தில் நிகழ்த்துபவை. இறுதியில் வரும் மறைத்தல், அருளல் எனும் இரண்டும் உயிர்களில் நிகழ்த்துபவை.

இவ்வாறாக இறைவன் உயிர்களை உய்விக்கும் பொருட்டு ஐந்தொழில்களை மட்டுமன்றி எல்லா உயிர்களுக்கும் சுகத்தையும் வழங்குபவர். தன்னை வழிபடாதவருக்கும் நன்மை செய்வர். அந்த வகையில் முதல் நான்கு தொழில்கள் மூலம் ஆன்மாக்களது ஆணவ மலத்தை முதிர்வித்து அதனை வலிகெடுத்து நண்ணுபவர்களாக்கி நண்ணிப் பின் முத்தியின்பத்தை கொடுத்தல் இறைவனுடைய

தொழிலே. அதனையே

“நலமில்லன எண்ணார்க்கும் நண்ணினார்க்கு நல்லன்....”

என உமாபதி சிவாச்சாரியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவற்றை விட சதசத்தான ஆன்மா ஆணவத்தின் பிடியால் அறிவு மயங்கி இருக்கும்போது ஆணவத்தின் வலிமையை கெடச் செய்வது ஆத்மஅறிவை உணர்த்துதல் வழி முத்தியின்பத்தை வழங்குதல் இதனை உன்னுமுளதைய மீலதுணர்வாய ஓவாது.... எனத்தொடங்கு குறட்பா மூலம் விளங்கமுடியும்.

இறைவனின் திருமேனியும் வியாபகமும்

இறைவன் உயிர்களின் பொருட்டு கொள்கின்ற திருமேனிகளே மூவகைத் திருமேனிகள் ஆகும். அவை அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்பர். இதனையே

“அருவம் உருவம் அறிஞர்கறிவாம்

உருவம் உடையான் உளன்”

என உமாபதிசிவாச்சாரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். அருவம் கண்ணுக்குக் புலனாகாதது. இது சக்தி ரூபமாய் இருப்பது. இது ஒளி வடிவானது. கண்களுக்குப் புலனாகியும், புலனாகாமலும் இருப்பது. இவை சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து என நான்கு வகைப்படும். விந்துவினின்று தோன்றுவது அருவம் எனப்படும். சதாசிவம் அது கண்களுக்குப் புலனாகும்பொழுது முகம், கை, கால் முதலிய உறுப்புக்கள் இன்றி பிழம்பு மாத்திரமாய் இருக்கும். இலிங்கம் என்று சிறப்பாக இதனைக் குறிப்பிடுவர். இதனையே அருவுருவம் என்பர். அடுத்து கண்களுக்குப் புலப்படும் உறுப்புக்களில் வழிபடும் நிலையை உருவம் எனக் குறிப்பிடுவர். அந்தவகையில் ஈசானன், உருத்திரன், திருமால், அயன் எனும் நான்கு வடிவங்களும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாக முறையாகத் தோன்றும். இவ்வாறாக அறிஞர்க்கு அறிவு வடிவமாய் இருக்கும் பரம்பொருளே அவரவர் அறிவுக்கு ஏற்ப அருவமாகவும், உருவமாகவும்,

அருவுருவமாகவும் என்று மூன்று தன்மைகளில் இறைவன் வெளிப்படுவர்.

இவ்வாறான மூவகைத் திருமேனியும் இறைவனுக்கு வேறொருவரால் கொடுக்கப்படவில்லை. இயற்கையுணர்வினரன்றி காரணத்தால் அறிபவர் அல்ல. இதனால் இவரே பரமபதியாகவும் உள்ளார். இவ்வாறாக இருக்கும் இறைவன் எங்கும், எவையும் எரியுறு நீபோலேகந்தங்குபவன் தானே தனி என்னும் வகையில் வியாபகம் அடைந்துள்ளார். அதாவது நீரோடு குடு எவ்வாறு பிரிவின்றி இணைந்திருப்பது போல இறைவனும் உலகெங்கும் எல்லா உயிர்களிலும் இணைந்து நிற்பார். இவ்வாறாக இறைவன் உயிர்களை உய்விக்கும் பொருட்டு மூவகைத் திருமேனிகளையும் எடுத்து எங்கும் வியாபித்துள்ளார்.

பசு

பசு என்ற சொல் கட்டப்பட்டது என்று பொருள் தரும். எதனால் கட்டப்பட்டது என்ற கேள்விக்கு பாசத்தினால் கட்டப்பட்டது என்ற பதில் கிடைக்கும். இதனை ஆன்மா, உயிர் என்றும் கூறுவர். பசு பற்றிய சிந்தனை திருவருட்பயனில் உயிரவை நிலையில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைவிட உயிர் விளக்கம், இன்புறு நிலை போன்ற அதிகாரங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆன்மாக்களின் அழிவற்ற தன்மையினை

“பிறந்தநாண் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை”

என உயிரவை நிலை அதிகாரதின் முதல் குறட்பாவில் விளக்கு கின்றார். அதாவது இதுவரை வீடுபேறு பெற்றோர் ஆன்மாக்களின் எண்ணிக்கையும், இனி வீடு பெறுவதற்கு எஞ்சியுள்ள ஆன்மாக்களின் எண்ணிக்கையும் எண்ணிறைந்தன. உவமை கூறும்போது அவை முறையே உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் இன்றுவரை கடந்துள்ள நாட்களையும் இனி உலகம் முடியும்வரை வரக்கூடிய நாட்களையும் எண்ணி அறிவதற்கு ஒப்பானவை என்பதாகும்.

ஆன்மாக்களின் இயல்பு

ஆன்மா அறிவுப்பொருள் ஆயினும் தானாக அறியமாட்டா. ஜம்பொறிகள் மூலம் அறியும் இயல்புடையதே இதனையே

“பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்தி(க்)கு
கறிவென்ற பேர்நன் றற”

என்பர். அதாவது மயக்கத்தைத் தரும் இருளும் அவற்றில் ஒளியுடைய சூரியனும் நேரும் எதிரும் இருக்கும் வண்ணம் உள்ள உலகில் விழித்திருக்கும் கண்களுக்கு காணும் தன்மை இல்லாத விடத்து அவற்றால் பயனுண்டோ என்று ஆன்மாவின் அறிவித்தால் அறியும் தன்மையினை “ஒளியு மிருளுமுலகு மலர்கட்....” எனும் குறட்பாவில் குறிப்பிடுவர். இவ்வாறாக அறிவு எனச் சொல்லப்படும் ஆன்மா தான் சார்ந்ததன் வண்ணமாக செயற்படுவதால் சதசத்து என்பர். அதாவது

“சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணிலை
யுற்ற சத சத்தா முயிர்”

ஆன்மா மலத்தினால் மறைப்புண்டு சக்தி மடங்கிடைத்தலால் அசத்தாகவும், முத்திக்காலத்தில் மறைப்பு நீங்கி தனது சக்தி விளங்கி நிலைத்ததால் சத்தாதற்கும் பொதுவாய் நின்றலால் சத்தாகவும் இருப்பதால் ஆன்மாவினை சதசத்து என்று கூறும். அதாவது ஒரு படிக்கமானது இருளில் இருள் தன்மையாகவும் சூரிய ஒளியில் ஒளிமயமாகவும் இருப்பதுபோல தன்வயம் இல்லாத இயல்புடையது இது. இதனை “இருளில் இருளாக்கி....” என்று தொடங்கும் பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு மல பீடிப்பில் இருப்பதால் இறைஞானத்தைக் காணாது இருக்கும் ஆன்மா மலநீக்கத்தில் இறையருள் பெறும் தன்மை கொண்டது.

அந்தவகையில் பசுவின் இயல்பினை இறைவனைப் பற்ற மாட்டாத பாசங்களால் பசு பற்றப்பட்டதாகிறது. அதனால் பாசம் காரணமாக பசுவினிடத்தில் காணப்படுவையாகவும் பசுவின் தடத்த இலக்கணமாக

வும் இதனை அவத்தை மூலம் அறியலாம். அவத்தை என்பது நிலை என்று பொருள். இவ் அவத்தை காரண காரிய அவத்தை எனப்படும் இவற்றில் காரண அவத்தைகளை சகலாவத்தை, கேவலாவத்தை, சுத்தாவத்தை எனும் மூன்றுமாகும். இவை ஆன்மாவின் மலபீடிப்பைப் பொறுத்து அமையும். அடுத்து காரிய அவத்தை என்றால் ஆன்மா கேவலத்தில் இருந்து சகலத்திற்கும் சகலத்திலிருந்து நோக்கும் போது கேவலத்திற்கும். இறங்கும்போதும் நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் என ஐந்து படிகள் உடையதாக உள்ளது. இவ் ஐந்து படிக்குமே காரியவத்தை என்பர்.

இவ்வாறாக ஆன்மா இயல்பினை நோக்கிய நாம் அதன் வகையினை நோக்குவோம்.

முவகை ஆன்மாக்கள்

மும்மலங்களின் பிணைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயிர்கள் முவகையாக பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. விஞ்ஞானகலர் (ஆணவம் மட்டும்)
2. பிரளயாகலர் (ஆணவம், கன்மம் மட்டும்)
3. சகலர் (ஆணவம், கன்மம், மாயை)

இதனையே

“திரிமலத்தார் ஒன்று அதனிற் சென்றார்கள் அன்றி
ஒருமலத்தா ராயு முள்”

எனவும்

“மூன்று திறத்துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளார்கள்
தோன்றலர் தொத் துள்ளார் துனை”

என்னும் பாடலின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு ஆன்மாவின் இயல்பினை, அதன் வகையைப் பற்றிக் கூறலாம்.

பாசம்

பாசம் என்றால் கட்டுவது என்று பொருள். பதி ஒன்று. பசுக்கள் பல, பாசங்கள் மூன்று வகையாகும். அவையாவன, ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்படும். இவை பிரதிபந்தம் எனவும் கன்மமலம் ஆணவத்தின் பயனை உறுதிப்படுத்தி நின்றலால் அஃது அனுபந்தம் எனவும் மாயை மலம் கன்ம மலத்தால் தொடர்புற்று இருந்ததால் சம்பந்தம் எனவும் கூறப்படுகின்றது. சைவசித்தாந்தம் கூறும் மும்மலங்கள் பற்றிய உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருவருட்பயனில் மூன்றாம் இருள்மலநிலை என்னும் அதிகாரத்தில் மிக விரிவாகக் கூறியுள்ளார்.

ஆணவமலம்

ஆணவம் என்ற சொல்லுக்கு அணுத்தன்மை செய்வது என்று பொருள். மலம் என்றால் அழுக்கு. ஆன்மாவின் அறிவுக்குத் தடையாக உள்ளது ஆணவமலம். இது மூலமலம், இருள்மலம் என சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. இன்பத்திற்கு காரணம் அறிவு. துன்பத்திற்கு காரணம் அறியாமை. எனவே ஆன்மா அடைகின்ற சுகல துன்பத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம் ஆணவமலமேயாகும். ஆணவத்தின் உண்மை பற்றி விளக்க முற்படும்போது

“இருளான தன்றியில தெவையும் மேகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்”

அதாவது ஒருவருக்கு இருள் மிகுந்த இரவில் வழியிலுள்ள பொருள்கள் எல்லாம் இருளாகவே தோன்றும். அப்பொருள்களின் தன்மை தோன்றாது. இவ்வாறு பொருட்களின் தன்மையை மறைப்பது இருளுருவமான பொருள். பதி பசு பாசங்களின் தன்மை மறைக்கப்படுகின்றமையால் அவற்றை மறைப்பதற்காகிய இருள் போன்றதன் உருவம் இருக்கவேண்டும் என்பது அனுமானம். இவ்விருளே ஆணவம் எனப்படும்.

அடுத்து ஆணவத்தின் இயல்பு பற்றி நோக்கும்போது உலகிலுள்ள

புற இருள் பொருட்களைக் காட்டாவிட்டாலும் தான்தான் இருள் என்பதைக் காட்டும். அக இருளாகிய ஆணவ மலம் தன்னைக் காட்டாது. பிறபொருளையும் காட்டாது. இதனால் இது ஒரு கொடிய இருள்மலம் என்பதை

“ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்
மிருபொருளுங் காட்டா திது”
என திருவருட்பயனில் சுட்டி விளக்கப்படும்.

ஆணவமும் ஆன்மாவும்

ஆணவம் அநாதியாய் ஆன்மாவோடு உள்ளது. அதாவது மாயை கன்மம் போன்றவை முத்திக்காலத்தில் ஆன்மாவை விட்டு ஒதுங்கிவிடும். ஆனால் ஆணவம் ஆன்மாவை பீடித்திருக்கும். ஆனால் சிவத்தைப் பற்றாது. இதனை

“அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
யின்றளவும் நின்ற திருள்”

எனும் திருவருட்பயனில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைவிட ஆன்மாவிற்கு தன்னை வெளிப்படுத்திக்காட்டாது. ஆன்மாவிற்குள் இருக்கும். இதனால்தான் ஆன்மாக்கள் தமது உண்மைகளையும் இறையுண்மைகளையும் அறியாது ஒரு மயக்கநிலையில் உள்ளது. எனினும் இவ்வாறு ஆன்மாவில் காணப்படும் ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமன்று. இதனை

“இருளின்றேற் றுள்பே னுயிரியல் பேற் போக்கும்
பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம்”

என திருவருட்பயன் பாடலில் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஆன்மாவை பீடித்துள்ள ஆணவம் இடையில் சேர்ந்ததாயின் அது முத்திநிலையில் விலகியிருக்கவேண்டும். ஆனால் இது விலகாத படியால் ஆன்மாவின் ஆணவம் அநாதியாகவுள்ளது.

இவ் ஆன்மா ஆனது ஆணவத்தின் மயக்கத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டுமாயின் அது மாயையின் சக்தியால் கிடைக்கப்பெற்ற உடம்பின் துணைகொண்டு அறிவைப்பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் ஆணவத்தை தன்னில் அடக்க முடியாது.

“ஒன்று மிகினு மொளிகவரா தேலுள்ளம்
என்று மகலா திருள்”

என்று திருவருட்பயனில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. திருவருட் பயனில் இம்மலங்களில் அதிகமுக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆணவமலத்திற்கே. ஏனெனில் இதுவே முத்திக்குரிய தடையாக உள்ளது. மற்ற இரு மலங்கள் பற்றிய கருத்துக்கள் குறைவாகவே உள்ளது.

கன்மமும் மாயையும்

கன்மம் என்பதற்கு வினை அல்லது செயல் என்று பொருள் . ஆணவத்தை நீக்கல் பொருட்டே கன்ம மலமும் மாயை மலமும் ஆன்மாக்களுக்கு இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டன. அதனால் தான் இவற்றை ஆகந்துகமலம் எனக்கூறும் இதனையே திருவருட்பயனில்

“விடிவாமளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து”

அதாவது மாயையினால் ஆகிய தனு, கரண, புவன போகங்கள் ஆன்மாக்களுடைய புண்ணிய பாவங்களுக்கு தக்கவையாகத் தோன்றி விடியும் வரையும் இருளை ஒருவாறு நீக்கத்தக்க விளக்கு இருப்பது போல ஆன்மா சிவஞானமாகிய பேரொளியைப் பெறும் முத்திநிலை வரையும் ஆணவ இருளை ஒருவாறு நீக்கத்தக்க அறிவைக்கொடுக்கும் கருவியாய் நிற்கின்றன என்பர்.

மேலும் கன்மம் மாயையின் தன்மை அறிவு நெறி என்னும் ஆறாவது அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது கன்மம் இரு தன்மை கொண்டது. நல்வினை, தீவினை. இதனை நீடும் இருவினைகள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே மாயை- சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை என இரண்டு தன்மை கொண்டன என “ஏகன நேக....” எனத் தொடங்கும் திருவருட்பாவின் “மாயிரண்டாக” என சுட்டுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் ஆன்மாக்களின் கன்மங்களின் பயனை இறைவனே சேர்த்து வைப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

“செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்பயனுஞ் சேர்பவனும்
உய்வா னுள னென் றுணர்”

இவ்வாறு கன்மம் மாயை பற்றி திருவருட்பயனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆன்மவிடுதலையும் அதன் மார்க்கமும்

முப்பொருட்களையும் அவற்றின் இயல்புகளையும் தனித்தனியாகவும் அப்பொருட்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளைப் பற்றியும் விரிவாக நோக்கி இறுதிப்பகுதியில் ஆன்மாவினுடைய விடுதலையும் அதற்கு குரிய சாதனங்கள் பற்றியும் நோக்குவோம். அந்தவகையில் திருவருட்பயனில் அதிகளவான அதிகாரங்களில் ஆன்மவிடுதலை பற்றியே கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தவகையில் திருவருட்பயனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குவோம்.

ஆன்மாவானது தன்னைப் பீடித்துள்ள மலங்களிலிருந்து விடுபட்டு நிலையான பதியினை சென்றடைதலே முத்தி என உமாபதிசிவாச்சாரியார் கூறியுள்ளார். இங்கு கூறப்படும் முத்தியானது அத்துவிதம் ஆகும். இதனை

“தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக்
கூடலை நீ யேகமெனக் கொள்”

என்பர். அதாவது தாடலை என்னும் சொல் தாள் தலை என்னும் இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து நின்றலால் ஒரு மொழியன்று. தாழ் தலை எனப் பிரிவின்றி ஒருசொற் தன்மையாய் நின்றலால் அது இரு மொழியன்று. அதுபோல் ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்து நிற்கும் போது ஆன்மாவும் சிவமும் ஒரு பொருளல்லாமலும் இரு பொருளல்லாமலும் அத்துவிதம் எனப் பொருள்படும். இவ் முத்தி நிலையை சங்கரர் கூறினாலும் அவர் ஆன்மா முத்தியில் இறைவனாகிவிடும் என்று கூறுவார். இதனால் சைவசித்தாந்தம் கூறும் முத்தியை சுத்தாத்துவிதம் எனச் சிறப்பாகக் கூறுவர். இவ்வாறே சுத்தாத்துவிதம் முத்திநிலையில் பேரின்பத்தை பெறுவது ஆன்மா மட்டுமே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மாவானது அத்துவித நிலையைப் பெறுவதற்கு முன் ஆன்மாவது தன்னைப்பீடித்த மலங்களிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனின் திருவருளுக்கு ஆட்படுதல் வேண்டும் என்பர். இதனை

“நீடு மிரு வினைகள் நேராக நேராதல்
கூடுமிறை சக்தி கொளல்”

எனும் திருவருட்பயன் பாடலில் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார். அதாவது முதலில் ஆன்மா நல்வினை, தீவினை எனப்படும் இரண்டு கன்மங்களையும் சமமாக நோக்கும் நிலை வேண்டும். இதனை இருவினை ஒப்பு என்பர். இவ்வாறு இருப்பதனால் ஆன்மாவானது தனது கன்ம மலத்திலிருந்து விடுபட்டு இருக்கும் வேளை அதனுடைய ஆணவம் ஆனது வலி கெடும். இதனை மலபரிபாகம் என்பர். இவ்வாறு ஆணவம் வலிகெட்டு செல்லும்போது ஆன்மாவில் சிவசக்தி பதிந்து சிவத்தோடு சேர்வதற்காக ஆன்மாவை தயார்படுத்தும். இதனை சக்தி நிபாதம் என்பர். இவ்வாறு சக்தி நிபாதம் பதியப்பட்ட ஆன்மாவானது குருவருளால் மாயை நீக்கப்பெற்று அத்துவித நிலை அடையும்.

இவ்வாறாக ஆன்மாவானது முத்தியடைவதற்கான வழிவகைகள் பற்றியும் திருவருட்பயனில் கூறியுள்ளார். அந்தவகையில் ஆன்மா விடுதலையடையும் மார்க்கங்களான குரு வழிபாடு, திருவைந்தெழுத்து, ஞானநூல் பயிலல் என்பன முக்கியம். அந்தவகையில் முதலில்

இறைவனை அடைவதற்குரிய மார்க்கங்களில் ஞான நூல்களை சிரத்தையுடன் கற்றல் என்பது முக்கியமாகும். இதனை “பரப்பமைந்து கேண்மினுது.....” என்ற திருவருட்பயன் பாடலில் விளக்குகின்றார்.

இவற்றில் ஞான நூல்களான வேதசிவாகமங்களும் அவற்றின் சாரமாகிய சிவஞானசித்தியார் முதலிய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களும் சிவபெருமானுடைய திருவருள் பதிந்த தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய மெஞ்ஞானிகள் வாக்குகளும். இவ்வாறான அருள் நூல்கள் கேட்கும் முறை பற்றி இச் செய்யுளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து குருவழிபாடு பற்றிக் கூறும்போது அருளுரு நிலை அதி காரத்தில் ஞானவடிவாகிய குருவினது தன்மையினை அழகாக எடுத்து விளக்குகின்றார். இவ் அதிகாரத்தில் குருவடிவாய் வருவது திருவருளே என்றும் இக் குருவருளே ஆணவத்தை போக்கத்தக்கது என்றும் கூறினார். இவ்வாறாக இறைவன் குருவடிவாக வருவதன் நோக்கம் ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டே ஆகும். இதனையே

“பார்வையென மாக்களை முன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணார் புவி”

அதாவது பழக்கப்பட்ட விலங்குகளைக் கொண்டு வனவிலங்குக ளைப் பிடிப்பது போல அருளானது ஞானாசாரியானைக் கொண்டு பக்குவம் உள்ள ஆன்மாவை ஆட்கொள்ளும். அந்தவகையில் இங்கு தான் தீட்சை என்பது முக்கியம் பெறுகின்றது. குருவானவர் தீட்சை அளிப்பதன் மூலம் ஆன்மாக்களுக்கு முத்தி கொடுப்பார். இதற்குத் தகுந்த உதாரணம் பெற்றான் சம்பானுக்கு உமாபதிசிவாச்சாரியார் ஞானகுருவாக இருந்து ஞானதீட்சை வழங்கி முத்தி கொடுத்துள்ளார். இதனையே

“விட நகுல மேவினு மெய்ப் பாவகனின் மீளுங்
கடனிலிறாள் போவதிவன் கண்”

அதாவது ஒருவனுக்கு விஷம் தீண்டப்பெற்றால் அது கீரி நேரே வந்து நிற்பினும் நீங்காது. ஆனால் கீரியாகத் தன்மைப் பாவிக்கும்

மாந்திரீகனால் நீங்கும். இம்முறைபோல திருவருளானது நேரே நின்று மலங்களைப் போக்காது. ஆனால் அது அதிஷ்டத்துக்கு ஒரு குருவடியைக் கொண்டு பார்வையாலும் பாவனையாலும் ஆணவத்தை நீக்கும் என்பர்.

அடுத்து திருவைந்தெழுத்தினுடைய ஆன்ம விடுதலை மார்க்கம் பற்றி ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார். இதில் திருவைந்தெழுத்தானது வேதாகமங்களிலுள்ள உண்மைகளையும் பிரணவத்தில் அடங்கும் அனைத்தில் உள்ளடங்கியது மட்டுமன்றி ஆன்மாவின் பெத்த முத்திநிலையும் கொண்டது. இத்துடன் இது ஆன்ம முத்தியடைவதற்கான மார்க்கமாகவுள்ளது. அந்தவகையில் பஞ்சாட்சர மந்திரம் இருபிரிவுண்டு.

1. நகராதி பஞ்சாட்சரம் - நமசிவாய
2. சிகராதி பஞ்சாட்சரம் - சிவாயநம

இவற்றுள் உலக இன்பங்களிலிருந்து விடுபட விரும்பும் ஒருவர் உபாய மார்க்கங்கள் நகராதி பஞ்சாட்சரம் ஒதுதல் நன்று. ஆனால் இவ்வாறு உபாய மார்க்கத்தின் வழியே உண்மை மார்க்கத்தை அடைந்தவர்கள் மோட்சத்தை அடைய ஆசை உடையவராக இருந்தால் அவர்கள் சிகராதி பஞ்சாட்சரத்தை ஒதுதல் வேண்டும். இதனையே

“சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற்றீரும்
பவமிது நீ யோதும் படி”

இவ்வாறாக திருவருட்பயனில் ஆன்மவிடுதலையும் அதன் மார்க்கங்க ளும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

துணை நூற் தொகுதிகள்

- * ஞானகுமரன், கலாநிதி க. 'சைவ சித்தாந்த தெளிவு' செல்வம் வெளியீடு, பருத்தித்துறை 1994.
- * தேவசேனாதிபதி, வ.ஆ.சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைகள், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் - சென்னை 1981.
- * இராமநாதப்பிள்ளை ப. மெய்கண்டசாத்திரம், கழக வெளியீடு சென்னை - 2000.
மகாதேவன் பேராசிரியர் ரி.எம்.பி. இந்துசமயத் தத்துவம், குமரன் புத்தக இல்லம் - கொழும்பு சென்னை 2001.
- * பாலசுப்பிரமணியம் (பதிப்பாளர்) சித்தாந்த சாத்திரம் பதின்னான்கு மூலமும் உரையும், சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம். - சென்னை 1934.
- * சிறப்பு மலர் இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு - இலங்கை இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சு 2003.
- * மயில்வாகனம் இரா.சைவசித்தாந்த கைந்நூல், மணிமேகலை பிரசுரம் - சென்னை 2005.
- * ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் ஸ்ரீவித்தியா நூபாலன யந்திரசாலை. சமயச்சாரியர் சந்தானசாரியர் சரித்திர சங்கிரகம்.
- * குலரத்தினம் இந்துசமய பாடத்திரட்டு - ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை யாழ்ப்பாணம் - 1979.
- * கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், பதிப்பாசிரியர் சிவதத்துவமலர் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில் திருக்குட முழுக்கு விழா சிறப்பு வெளியீடு, பரிபாலனசபை, கோயில் குளம், வவுனியா - 1996.
- * சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரம், சு திருவருட்பயன் விளக்க உரையுடன், சைவ பரிபாலனசபை - யாழ். 2001.

**சித்தாந்த கலாநிதி உயர்திரு.
ஒளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை
சிவஞானபோதம் - உரை**

மங்கல வாழ்த்து

கல்லால் நிழல்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே

பதப்பொருள் : கல் ஆல் நிழல் - கல்லால் மரத்தின் நிழலின் கண் இருந்து ; மலைவு இல்லார் மலைவுற்று வந்த மாணாக்கருக்கு அத்து இல்லாதபடி ஞானம் அருளிய பெருமான்; அருளிய உலகவர் வழிபட்டு உய்யுமாறு தோற்றுவித்த; பொல்லார் - பொல்லாப் பிள்ளை யாருடைய; இணைமலர் - இரு திருவடியை; நல்லார் - சிவஞானிக ளாகிய நல்லோர்; புனைவர் - தலைமேல் சூடி வழிபடுவர்.

I - பொதுவதிகாரம்

முகம் சூக்திரம்

1 - பிரமானவியல்

அவன் அவள் அது எனும் அவைமு வினைமையின்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்

பதப்பொருள் : அவன் அவள் அது எனும் அவை - ஆண்பாலும் பெண்பாலும் ஒன்றாபாலுமாகப் பகுக்கப்பட்ட உலகுயிர்த் தொகுதி; முவினைமையின் - தோன்றல் நின்றல் அழிதல் ஆகிய முத்தொழில் உடையதாக இருப்பதால்; தோற்றிய திதியே - ஒருவனால் தோற்று விக்கப்பட்ட உள்பொருளேயாம்; ஒடுங்கி மலத்து உளதாம் - அத் தொகுதி ஒடுங்கி மலம் காரணமாக மீளவும் உளவாம்; அந்தம் ஆதி - ஒடுங்குதற்குக் காரணமாக இருந்த அப்பரம்பொருளே மீளத் தோன்றுவதற்கும் காரணமாகவுள்ள முதலாம்; என்மனார் புலவர் - என்று சொல்லுவர் அறிஞர்.

கிரண்டாம் சூத்திரம்

அவையே தானே யாய் இருவினையின்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே

பதப்பொருள் : இருவினையின் - முற் சூத்திரத்தில் அவன் அவள்
அது என்று குறிக்கப்பட்டவற்றுள் உயிர்த்தொகுதிகள் தாம் செய்யும்
இருவினை காரணமாக; போக்கு வரவு புரிய - இறத்தலும் பிறத்தலும்
ஆகிய தொழில்களைச் செய்யா நிற்க; அவையேயாய் - அந்தமாதிரி
யாகிய முதல்வன் உடம்பும் உலகுமாகிய பொருள்களோடு கலந்து
ஒன்றாய்; தானேயாய் தான் அவற்றின் வேறாய்; அவையே தானேயாய்
- உயிர்த் தொகுதியும் தானும் உடனாய்; ஆணையின் - ஆணையாகிய
சிறச்சுத்தியோடு; நீக்கம் இன்றி நிற்கும் - நீங்குதல் இல்லாமல் இருப்பன்.

முன்றாம் சூத்திரம்

உளது இலதென்றலின் எனதுடல் என்றலின்
ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலின் கண்புடல்
உண்டிவினை இன்மையின் உணர்த்த உணர்தலின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா

பதப்பொருள் : இலது என்றலின் ஆன்மா உளது - உள்பொருள்
ஒன்றுக்குத்தான் உண்டு அல்லது இல்லை என்று சொல்லும் வழக்கு
உண்டு. ஆதலால் இலது என்ற விடத்து ஆன்மா உள்ளது; எனது
உடல் என்றலின் ஆன்மா உளது - உடம்பை வேறாக வைத்து
எனது உடல் என்று உடையதும் உடைமையுமாகக் கூறுதலால்
உடம்புக்கு வேறாய் உடையதாகிய ஆன்மா உள்ளது; ஐம்புலன்
அறிதலின் ஆன்மா உளது - ஐம்புலன்களையும் ஐம்பொறிகளின்
வாபிலாகக் கவர்ந்து அறியும் ஆன்மா அவ்வைம் பொறிகளுக்கு வேறாய்
உள்ளது; ஒடுக்கம் அறிதலின் ஆன்மா உளது - கனவின் கண்
கண்டவற்றை நனவின் கண் உரைப்பதால் அக்கனவைக் கண்டறிந்து
உரைக்கும் ஆன்மா வேறாய் உள்ளது; கண் புடல் - கனவில்லாத
துயிலின் கண்; உண்டிவினை - இன்பத் துன்ப நுகர்ச்சியும் உடம்பின்
இயக்கமும்; இன்மையின் ஆன்மா உளது - இல்லாமையால் ஆன்மா
உள்ளது; உணர்த்த உணர்தலின் ஆன்மா உளது - தானே உணராது
மற்றொன்று உணர்த்த உணர்தலின் அவ்வுணர்த்தும் பொருளுக்கு
வேறாய் ஆன்மா உள்ளது; மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா
உளது - மாயா காரியமாகிய உடம்பின் கண் ஆன்மா உள்ளது.

நான்காவது சூத்திரம்

அந்தக்கரணம் அவற்றின் ஒன்றன்று அவை
சந்தித்தது ஆன்மா சகசமலத்து உணராது
அமைச்சரசு ஏய்ப்பறின்று அஞ்சுவத் தைத்தே

பதப்பொருள் : ஆன்மா - ஆன்மாவானது; அந்தக் கரணம் அவற்றின் ஒன்று அன்று - உட்கருவிகளாகிய மனம் சித்தம் அகங்காரம் புத்தி எனப்படும் நான்கில் ஒன்று அன்று; சகச மலத்து உணராது - உடன் நின்ற ஆணவமல மறைப்பால் அறிய மாட்டாமையால்; அமைச்ச அரசு ஏய்ப்ப - மந்திரியோடு கூடிய மன்னவன் போல; அவை சந்தித்து நின்று - உட்கருவிகளோடு கூடி உடற்கண் நின்று; அஞ்ச அவத் தைத்து - நனவு கனவு துயில் உறக்கம் பேருறக்கம் ஆகிய ஐந்து நிலைகளில் மேற்சொன்ன கருவி கரணங்களோடு கூடுவதும் பிரிவது மாக இருக்கிறது.

ஐந்தாவது சூத்திரம்

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்கு
அளந்தறிந்து அறியா ஆங்கவை போலத்
தாந்தம் உணர்வின் தமிழருள்
காந்தம் கண்ட பசாசத் தவையே

பதப்பொருள் : மெய் வாய் கண் மூக்கு (செவி) - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியாகிய ஐம்பொறிகள்; அளந்து அறிந்து - தத்தம் அளவில் புலன்களால் உலகப் பொருள்களைக் கண்டறிந்தும்; விளம்பிய உள்ளத்து - முற் சூத்திரங்களால் சொல்லப்பட்ட உயிரை; அறியா - அறிய மாட்டா; ஆங்கு அவை போல - அத்திறத்தில் அவ்வைம்பொறிகளைப் போல; தம் தமிழ் அருள் - தம்மை இயக்குகின்ற முதல்வனது அருளை; தாம் உணர்வின் அளந்து அறிந்து அறியா - உயிர் (தம் அளவுக்குட்பட்ட உலகப் பொருளை அறிந்தும்) தம் உணர்வினாலே முதல்வனை அறியமாட்டா; அவை காந்தம் கண்ட பசாசத்து - உயிரின்முன் கண் முதலிய கருவிகளும், முதல்வன் திருவருளின் முன் உயிர் உணர்வும் தொழிற்படுவது காந்தத்தின் முன் இரும்புத்தூள் போலவாம்.

ஆழாவது சூத்திரம்

உணர்உரு அசத்துஎனின் உணராது இன்மையின்
இருதிற் னல்லது சிவசத் தாம்என
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் உலகே.

பதப்பொருள் : உணர்உரு எனின் - முற்கூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட
முதல்வன் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியாகிய கருவிகளால்
அறியப்படும் பொருள் என்றால்; அசத்து - அழியக்கூடிய பொருளாம்;
உணராது எனின் இன்மை - எவ்வகையாலும் - அறியப்படாத பொருள்
என்றால் இல்பொருளாம்; இரு திறன் அல்லது - மேற் குறித்த
இவ்விருவகையும் ஆகாமல்; சிவசத்தாம் என - சிவசத்து என்று;
இரண்டு வகையில் - ஒருவகையால் அறியப்படாததும், ஒரு வகையால்
அறியப்படுவதும் ஆகிய பொருள் என்று இருவகையாக; மன் உலகு
இசைக்கும் - பெரு மக்கள் கூறுவர்.

II - உண்மை அதிகாரம்

3 - சாதனவியல்

ஆழாவது சூத்திரம்

யாவையும் சூனியம் சத்தெதுர் இது அகலின்
சத்தே அறியாது அசத்துஇல துஅறியாது
இருதிறன் அறிவுளது இரண்டலா ஆன்மா

பதப்பொருள் : சத்து எதிர் யாவையும் சூனியம் - சிவமாகிய
சத்தின் முன்னர் உலகப் பொருள் யாவையும் தனித்துத் தோன்றா;
ஆகலின் சத்து அறியாது - ஆதலால் சிவமாகிய சத்து அவற்றைப்
பிரித்து அறியாது; அசத்து இலது (ஆகலின்) அறியாது - உலகப்
பொருளாகிய அசத்து அறிவில்லாதாகையால் சிவமாகிய சத்தினை
அறியமாட்டாது; இரண்டு அலா ஆன்மா - மேற் கூறிய சத்தும்
அசத்தும் அல்லாத உயிரே; இருதிறன் அறிவுளது - சிவமாகிய
சத்தினையும் உலகப் பொருளாகிய அசத்தினையும் அதுவது வாய்க்
கலந்து அறியவல்லதாம்.

எட்டாவது சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்து எனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்டு
அன்னியம் இன்மையின் அரன்கமல் செலுமே

பதப்பொருள் : தவத்தினில் - ஆன்மாக்கள் செய்யும் தவத்தால்;
தம்முதல் - இறைவன்; குருவுமாய் - உள்ளுணர்வாய் உணர்த்துவதே
யன்றிக் குருவாகவும் வந்து; ஐம்புல வேடரின் வளர்ந்து அயர்ந்தனை
என - ஐம்புலன்களாகிய வேடர் கூட்டத்தில் வளர்ந்து உன் இயல்
பினை மறந்தாய் என்று; உணர்த்த - அறிவுறுத்தவே, அவ்வறிவால்;
விட்டு - ஐம்புலத் தொடர்பை விட்டு நீங்கி; அன்னியம் இன்மையின்
- (அறிவுக்கறிவாய் இருக்கும் அரன்கமலன்றி) வேறு சார்பு இல்லாமை
யால்; அரன் கமல் செலும் - முதல்வனது திருவடியை அணையும்.

ஒன்பதாவது சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்நிழலாம் பதிவிதி எண்ணும் அஞ்செழுத்தே

பதப்பொருள் : ஊனக்கண் - குறைவு பட்ட இயற்கை அறிவினா
லும்; பாசம் - செயற்கை அறிவினாலும் உணராப் பதியை - அறிய
முடியாத முதல்வனை; ஞானக் கண்ணினில் - ஞானகுரு உபதேசித்த
நெறியினால்; சிந்தை நாடி - அறிவினில் நாடுவாயாக, நாடுங்கால்;
பாசம் - உலகம் உடல் கருவியாவும்; உராத்துனைத் தேர்த்தென-
பேய்த்தேர் போன்று; ஒருவ - நீங்கவே; பதி தண்நிழலாம் - பதி
யினுடைய தண்ணிய திருவடிக்காட்சி பெறப்படும்; அஞ்செழுத்தை -
திருவைந்தெழுத்தை; விதி எண்ணும் - (காட்சி பெறுதற் பொருட்டும்,
பெற்ற காட்சி மறவாமைப் பொருட்டும்) முறைப்படி எண்ணுவாயாக.

பத்தாவது சூத்திரம்

அவனே தானே யாகிய அந்நெறி
ஏக னாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே

பதப்பொருள் : அவனே தானேயாகிய - சிந்தையில் நாடப்பட்ட அம்முதல்வன் உயிரை முன்னிறுத்தித் தான் பின்னே நிற்பதாகிய, அந்நெறி- அம்முறையை மேற்கொண்டு; ஏகன் ஆகி - அவனை முன்னிருத்தித்தான் அவனுள் ஒடுங்கி; இறைபணி (என) நிற்க - நினைவு சொல் செயல் எல்லாம் முதல்வன் செயல் என்று எண்ணி அவ்வழி நிற்பாயாக, நின்றால்; மலம் மாயை தன்னொடு - அறியா மையைச் செய்யும் மலமும் அதன் காரணமாக வரும் பிறவியும்; வல்வினை - வலிய வினையும்; இன்றே இல்லையாய் ஒழியும்.

பதினொராவது சூத்திரம்

காணும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போற்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே

பதப்பொருள் : காணும் கண்ணுக்கு - காணும் தன்மையுடைய கண்ணுக்கு; காட்டும் உளம்போல் - காட்டிக் காண்கின்ற உயிரைப் போல; காண - உயிர் காணும் பொருட்டு; உள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டலின் - உயிருக்குப் பொருள்களைக் காட்டி முதல்வன் தானும் உடன் நின்று காண்கின்றான். ஆதலின், அத்தன்மையினை நினைந்து; அயரா அன்பின் - அவ்வழித் தோன்றும் இடையறாத அன்பினால்; அரன்கழல் செலும் - அம்முதல்வன் திருவடியை உயிர் சென்று சேரும்.

பன்னிரண்டாவது சூத்திரம்

செம்மலர் நோன்தாள் சோல் ஓட்டா
அம்மலம் கழீஇ அன்பரோடு மரீஇ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந்தானும் அரன்னத் தொழுமே

பதப்பொருள் : செம்மலர் நோன் தாள் - முதல்வனுடைய
செம்மையான மலர் போன்ற வலிய திருவடியை; சேரல் ஓட்டா -
நினைய ஓட்டாமல் தடுக்கின்ற; அம்மலம் - அந்த ஆணவ மலத்தை;
கழீஇ - நீக்குக; அன்பரோடு மரீஇ - முதல்வனது இருவகை உபகாரமும்
நினைந்து அன்பு செய்யும் நன் மக்களோடு கலந்து உறவு கொள்க;
நேயம் மாலற மலிந்தவர் - ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களில் சிறந்ததாகிய
நேயம் மயக்கமற நிறைந்த பெரியோர்களையும்; வேடம்- அவரது
வேடத்தையும்; ஆலயம் தானும் - திருக்கோயில்களையும்; அரன்
என - சிவபரம்பொருள் என்று தெளிந்து; தொழும் - தொழுக.

தயா அச்சகம்

கொம்பியூட்டர்

ஓன் (f) செந் பிறை

138, நாவலர் வீதி. (நாவலர் பாடசாலைக்கு முன்பாக) யாழ்ப்பாணம். T.P:2881

நிறைவுரை

எனது துறையில் உதவியளித்தவர்களுக்கும் சிறிகாந்தனின் அம்மாவை சந்தித்த பொழுதுகள் இன்றும் என் நினைவில். சிறிகாந்தனும் அவருடைய தாயாரையும் கூடந்து வைகாசி விசாகத்தன்று நல்லூர் கோயிலில் சந்தித்தபோது “சேர் இவர்கள்தான் என் அம்மா” என்று சிறிகாந்தன் அறிமுகம் செய்தவுடன் சிரித்த முகத்துடன் நின்ற சிறிகாந்தனின் அம்மாவின் முகம் என் நினைவிலிருந்து அகலுவதற்கு முன் அவர்கள் இவ்வுலகை விட்டே நீங்கிவிட்டார் என்ற செய்தி பெரும் துயரத்தைத் தந்தது. நினைவுகள் எதிர்காலங்களிலும் நின்று நிலைக்கும் வகையில் சைவப் புலவர் தையல்நாயகி சண்முகராஜா அவர்களின் நினைவேடு சிறிகாந்தனால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒருவர் அமரரானால் அவரின் நினைவாக சில பக்கங்களைக் கொண்ட கல்வெட்டு நூலை வெளியிடும் நீண்ட கால மரபிலிருந்து சற்று மாறுபாடான வகையில் இந்நூலை சிறிகாந்தன் உருவாக்கியுள்ளார். வாழையடி வாழையாக என்று கூறுவதற்கேற்ற வகையில் தங்களுடைய நீண்டகால சமயப் பாரம்பரியங்களை இவ் நவீன யுகத்தில் நலிய விடாமல் இந்நூலை வெளியிடுகின்றார். தாயாரின் வழியில் தானும் ஒரு சைவப் புலவராகி சைவ சமயத்தின் உயர் தத்துவமான சைவசித்தாந்தத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூலை வடிவமைத்துள்ளார்.

இந்நூலின் ஆரம்பத்தினை “அம்மா....” எனும் தலைப்பில் தன்னுடைய அம்மாவின் கதையினையும் தொடர்ந்து திருவருட்பயனில் சைவசித்தாந்தம் எனும் தன்னுடைய சைவப் புலவர் ஆய்வுக் கட்டுரையில் ஒரு பகுதியினையும் இறுதியில் சைவ சித்தாந்தத்தின் மூல நூலான சிவஞானபோதத்தின் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையும் அவற்றிற்கான சித்தாந்த கலாநிதி உயர்திரு . ஓளவை.க.துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களின் பதப்பொருள் விளக்கத்தினையும் உள்ளடக்கி இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

மானிடவியல் சிறப்புப்பட்டதாரியான் இவர் தன்னுடைய ஏனைய துறை தொடர்பான அறிவினை பெறுவதில் உள்ள ஆர்வத்தினை மேற்குறிப்பிட்ட நூலின் வழியே எமக்குப் புலப்படுத்தி இருப்பதுடன் தற்போது இவர் முதுகலைமானி பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டு வருவதும் இவருடைய தனித்துவத்தினை காட்டுகின்றது.

தன்னுடைய தாயின் நினைவுகளைப் பதிவுகளாக்கி அதன் வழியே தங்களுடைய ஆறுதலைத் தேடி நிற்கும் இவருக்கும், இவரது உறவுகளுக்கும் அன்னையின் ஆசிகள் என்றென்றும் தொடர்ந்து இருந்து இவர்களை மேன்மேலும் எதிர்காலத்தில் உயர்நிலையை அடையச் செய்யும் என்பது திண்ணம்.

பேராசிரியர் இரா.சிவசந்திரன்
தலைவர்,
சமூகவியல்த்துறை,
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

திருவருட்பயனில்

சைவசித்தாந்தம்

சைவப்பலவர் சண்முகராஜர் சிறிகாந்தன்

வயா ௧௯௯௧, 102 தாண்டி கி. பி. பார்த்தமார்